

சுதந்திரன்

SUTANTIRAN

மில்க்வைற்
மெழுகேரிட் வாசனை சோப் - நிலை சோப்

ஆபிராகியத்திற்கு ஆடைகள் சுத்தத்திற்கு
உள்ளாட்டு உற்பத்திக்கு அளிக்கும் ஆதரவு, நாட்டின்
பிராணாதார விருத்திக்கு அளிக்கும் ஆதரவாகும்.

வள்ளுவர் அண்டு 2000, பங்குனி 27 உ புதன் (9-4 69) முஹர்ரம் 21 புத்தகம் 23 இதழ் 24

ஒத்துழைப்பதால் உரிமைபெற முடியாதென்பது நிரூபணமாகிவிட்டது:

போராட்டமே

ஒரேவழி

பொதுச்செயலாளர் தரும் செய்தி

“நீங்கள் ஆட்சியாளருடன் ஒத்துழைப்பதன் மூலம் இந்நாட்டில் தமிழினத்தின் சகல உரிமைகளையும் நிலைநாட்டித் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு சுபீட்ச வாழ்வைப் பெற்றுக் கொடுக்கலாம் என்பதில் தமிழரசுக்கட்சிக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. எதிர்ப்பியக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி இரத்தம், வியர்வை, கண்ணீர் சிந்தி - அகிம்சைப் போராட்டங்களின் மூலமே நமது உரிமைகளை நிலைநாட்ட முடியும் என்பது எமது திடமான கருத்தாகும்.

“ஆனால் 1965-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் முடிவடைந்த நேரத்தில், உரிமைப் போராட்டத்தை நிறுத்தி வைத்து ஆட்சிவாளருக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதன் மூலம் தமிழினத்தின் உரிமைகளை நிலைநாட்டினால் என்ன என்ற ஓர் அங்கலாய்ப்பு பெரும்பாலான தமிழ் பேசும் மக்களிடம் காணப்பட்டது. அதுவும் ஐ. தே. கட்சியுடன் சேர்ந்தால் நமது உரிமைகளை பெற்று விடலாமென்ற நற்பாசை உரமாக வேர் விட்டிருந்தது.

“எனவே மக்களின் விருப்பப்படி, எமது கட்சியின் குறைந்த பட்சக் கோரிக்கைகளை நிறுட்டி சேனநாயகாவழங்க ஒப்புக் கொண்டதால் அவரோடு ஒரே உடன்படிக்கையெழுதிக்கொண்டு தேசிய அரசாங்கம் அமைக்க ஆதரவு கொடுத்தோம். அதன்பின் இதுநாள்வரை பூரண ஒத்துழைப்பும் கொடுத்தோம்.

“ஆனாலும் மிக முக்கியமான மாவட்டசபை, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், திருமலைகோணசர்புனி நகர்ப்பிரச்சினை, போன்ற தமிழே போதகு மொழிமென்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வைத்தோம். தமிழ் அரசாங்க ஊழியர் பிரச்சினையிலும் சில கலுவலகளைப் பெற்றோம். தமிழ் மக்களுக்கு புதிய அநீதிகள் நடப்பதையும் தடுத்து நிறுத்தினோம்.

வற்றை அரசாங்கம் தட்டிக்கழித்துவிட்டது. வடக்கும் கிழக்கும் பொருளாதார ரீதியில் நசுக்கப்படுகிறது. தமிழ் வாலிபர்களுக்கு உத்தியோகம், வேலை வாய்ப்புகள், தொழில் வசதிகள் வழங்குவதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. தமிழ்ப்படங்களை வெட்டுதன் மூலம் கலாசார ரீதியிலும் தமிழர்க (9-ம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழரசு மாநாட்டில் ம. பொ. சி.

தமிழரசுக் கட்சியின் 3-நாள் மாநாட்டிலும் சிலம்புச் செல்வரிதிரு. ம. பொ. சி. கலந்துகொள்ளுமாறு. இதற்காக இம்மாதம் 7ந் திகதி அவர் யாழ்ப்பணம் வந்தார்.

“எமது ஒத்துழைப்பு மூலம், தமிழ்மொழிக்கு சில அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற முடிந்தது என்பது, உண்மைதான். வடக்கு-கிழக்கில் தமிழுக்கு நிர்வாக மொழியுரிமையும், பெற்றோம். தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு,

தமிழ் முத்திரை

உலகிலேயே முதன்முதலாகத் தனித் தமிழில் முத்திரை வெளியிட்ட பெருமை மைக்குரியவர்கள் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியினரும் இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களும்தான். 1961ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 18ந் திகதி தமிழரசுக் கட்சியின் கூட மறுப்பு இயக்கத்தின் உச்சக்கட்டத்தின்மீது வெளியிடப்பட்ட 3 சத முத்திரையைத்தான் திங்கே பார்த்தீர்கள்.

தலைவர்கள் மாறலாம் இயக்கம் மாறாது!

“ஒரு இயக்கத்தின் தலைவர்களாக விளங்குபவர்கள் ஒரு காலகட்டத்தில் கொள்கை பிறழ்ந்தோ அல்லது இடப்பினால் உறைந்தோ, அறியாத துறந்தோ போகலாம். ஆனால் அந்த விடுதலை இயக்கம் தடைப்படவேண்டும் என்று நியதி கிடையாது. தமிழரசுத் தலைவர்கள் மாறலாம், மாறாமலாம், ஆனால், தமிழரசு இயக்கம் தன்புனித இலட்சியங்களுக்காக போராட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்தி வருமென்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை”

—சா. ஜே. வே.

எ ங் கே ந் யோ

அத்தியாயம்
(13)

பவானியை அவன் தன் தங்கையாக்கி மாதங்கள் நான்கு முடிவடைந்து விட்டன. இத்தனை காலமும் அவள் துன்பம் என்றால் என்ன என்று அறிந்திருக்க மாட்டான். அறியும் படி அவளை அவன் வளர்க்கவில்லை. அவளை வேலைக்குப் போகக்கூட அவள்விருப்பத்தின் பேரில்தான் அனுப்பி வைத்தான். அவள் உத்தியோகம் பார்க்கத் தொடங்கிய இந்த இரண்டு மாத காலத்திலும் அவளிடம் சம்பளம் எவ்வளவு என்று அவன் கேட்டதில்லை. முதற் சம்பளத்தை அவளாகக் கொண்டு வந்து அவளிடம் நீட்டியபோதுகூட இது உள் பொருள் தங்கச்சி. உள் விருப்பம்போல செலவு செய்து கொள் என்று கூறி அதை ஏற்க மறுத்து விட்டான். அப்படியான செல்வ நிலையில் கவலையின்னது என்று தெரியாமல் வளர்க்கப்பட்ட அவளுக்கு என்ன அதிர்ச்சி வந்திருக்க முடியும்...? ஒருவேளை அவள் வேலை செய்யும் மீட்டில் வேலைக்கண்டமாக இருக்குமோ... என்றெல்லாம் சிந்திக்கத் தொடங்கினான்.

பவானி வேலை செய்யும் இடம் அவனுக்குத் தெரியும். அவளை அவன்தான் முதல் முதல் வேலைக்கு அழைத்துச் சென்றவன். அதனால் அந்த வீட்டு முதலாளியைக்கூட அவனுக்கு அறிமுகமாகியிருந்தது. அவர்களிடம் சென்று என்ன நடந்தது என்று விசாரிக்கலாமென்றால் அது பவானியின் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கும் எனப் பயந்தான். டாக்டரிடம் கூறிக் கேட்கச் சொல்லலாம் என்றால் நம்பிக்கையான இடமென்று அவரே சிபார்சு செய்திருக்கும் போது அவன் அவளிடம் எப்படிக்கேட்க முடியும். ஆகவே பவானிக்கு முதலில் சுகம் வரட்டும் அதற்குப்பின் கேட்கலாம் என்று மனதைச் சமாதானப் படுத்திக் கொண்டான்.

அன்று சாயந்திரம் டாக்டர் வீட்டில் தன் கடமைகளை எல்லாம் முடித்துவிட்டு நேராக வீட்டுக்குச் சென்று குளித்து விட்டு பம்பலப்பிட்டிப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் சென்று பவானியின் பெயருக்கு ஒரு அர்ச்சனை செய்துவிட்டுத் திரும்பினான். வழியில் வீட்டுக்குப் போய் இலட்சுமிபிடம் பவானியின் நிலையை எடுத்துக் கூறித் தானும் இரண்டு நாட்களுக்குப் படுக்க வரமுடியாத உடம்பத்தை தெரிவித்து

வீட்டு பவானிக்கு மாற்றிக் கொள்ளச் சில உடைகளும் எடுத்துக் கொண்டு திரும்பவும் டாக்டரின் வீட்டை நோக்கி விரைந்தான்.

அவன் சென்றபோது டாக்டர் எங்கோ சென்று விட்டிருந்தார். அதனால் அவன் சிறிது துணிவு பெற்று பவானி படுத்திருந்த அறை வாயில்வரை சென்று விட்டான். ஆனால் அவன் தூர திர்ஷ்டம் அறைக்கதவுமூடப்பட்டிருந்தது. அவன் ஏமாற்றத்தடன் வெளித் திண்ணையில் நின்று கொண்டிருந்த போது தாதி ஒருவள் அந்த அறையை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு ராமுவை நன்றாகத் தெரியும். அந்த டிஸ்பென்ஸரி ஊழியர் அனைவருக்கும் ராமுவை நல்ல பழக்கம். அவர்களுக்கெல்லாம் வேண்டியபோது அவன் உதவிகள் செய்திருக்கிறான். அதனால் அந்தத் தாதி அவனைப் பார்த்து முறுவலித்தபடியே அறைக்கதவைத் திறக்கப் போன சமயம் 'மிஸி.....' என்று அழைத்து விட்டுத் தயங்கினான். அவன், என்ன ராமு... தங்கச்சியைப் பார்க்கவா...? டாக்டரிடம் அநுமதி பெற்றவா' என்று புன்சிரிப்புடன் அவன் கூறி விட்டுக் கதவைத் திறந்த சமயம் அவன் திரும்பவும் 'மிஸி' என்றான். அந்தத் தாதி அவனைத் திருப்பிப் பார்த்து ஏதோ கூறப் போன சமயம் 'மிஸி' நான் தங்கச்சியைப் பார்க்கவில்லை... ஆனால்... இந்த விபு திப் பிரசாதத்தைத் தங்கச்சிக்கு பூசி விடுவீர்களா மிஸி...? என்று அவன் ஒரு குழந்தையைப்போற்கேட்ட போது அந்தத்தாதி அவன் செய்கையைக் கண்டு வாய் விட்டுச் சிரித்தான். 'என்ன ராமு... தங்கச்சி மேல் இவ்வளவு அன்பா... பரவாயில்லைத் தா... உள் விருப்பப் படியே பூசி விடுகிறேன்...' என்று கூற ரகு தன் கையில் இருந்த அர்ச்சனைத் தட்டை அவளிடம் கொடுத்து விட்டு அவள் அறைக்குட் செல்வதையே பார்த்து நின்றான்.

அவன் உள்ளம் தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்து கொண்டது. கடவுளே என் தங்கச்சிக்கு நல்ல சுகம்வந்து சுகமாகக் குழந்தையைப் பிரசவித்து விட வேண்டும் எனத் தன்னை மறந்து அவன் வாய்விட்டுப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டான். அந்தத் தாதி திரும்பும்வரை அவனால் அந்த இடத்தை விட்டு அகல முடியவில்லை. அவன் திரும்பும் போது தன் தங்கச்சியைப் பற்றி அவளிடம் கேட்டு விடவேண்டும் என மனந்துடியாய்த் துடித்தது. அதனால் அவன் அந்த இடத்தை விட்டு நகராமல் அப்படியே நின்றான்.

அரைமணி நேரத்தின் பின் உள்ளே சென்ற தாதி வெளியே வந்தான். 'என்ன ராமு... இன்னும் நீ போகவில்லையா...? இன்று முழுவதும் இப்படியே நிற்கிறதாக உத்தேசமாகும்...? என்று அவன் கேட்டு விட்டுச் சிரித்த போது தான் ரகு தன் நினைவு பெற்று 'இப்ப எப்படி மிஸி இருக்கு தங்கச்சிக்கு...? அதிட சுகத்தை அறிந்து கொள்ளத்தான் இதுவரை இதில் காவல் நின்றேன்' என்று சொல்லிவிட்டு அவள் கூறப் போகும் பதிலை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நின்றான்.

'இப்போ எவ்வளவோ தேவலை ராமு பயப்பட வேண்டிய கட்டந் தாண்டி விட்டது இருந்தாலும் இனி மேற்கான் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். எந்த ஒரு சிறு அதிர்ச்சியையும் இனி உன் தங்கையின்

உடம்பு தாங்கிக் கொள்ளாது. பிரசவம் வரையும் கண்ணை இமை காப்பது போல் மிகவும் பத்திரமாகக் காக்க வேண்டும்' என்று கூறிவிட்டுத் தாதி அப்பாற் சென்றதும் ரகு தன் தலை மயிரைக் கோதிச் சிந்தித்த படி வெளியே சென்று முன்படியில் அமர்ந்து கொண்டான்.

வாழ்க்கைப் பாதை இவ்வளவு கரடு முரடானதா...? அதற்கு ஒரு எல்லையில்லாமல் இப்படியே பயணந் தொடர்ந்து செல்ல வேண்டியதுகாண என்றெல்லாம் யோசிக்கத் தொடங்கினான். எல்லையற்ற சமுத்திரத்தில் செல்லுங்கப்பல்கள் கலங்கரை விளக்கத்தைக் கண்டவுடன் பயணத்தை மகிழ்சியுடன் முடித்துக் கொள்ளும். ராமு கூடத்தான் பவானியைக் கண்டபோது அவள் சோக்க கதையைக் கேட்டு அவளைக் காப்பாற்றுவது என்ற முடிவுக்கு வந்த போது அவளைத் தன் வாழ்க்கையின் கலங்கரை விளக்கமாக எண்ணினான். அவன் வாழ்க்கைப் பாதையில் ஒளி விளக்காகச் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்த பவானிக்குதாவது நேர்ந்திருந்தால் அவன் பயணமும் முடிந்திருக்கிம்.

நா னு ம் அ ங் கே

ஏதோ இறைவன் கருணையுள்ளவனாக இருந்து விட்டான். ரகுவுக்கு மனதில் அமைதியே குலைந்து விட்டிருந்தது.

உமாவைப் பிரிந்த அந்நியநாட்களில் ஏற்பட்டிருந்த மனநிலை அவனுக்குத் திரும்பவும் ஏற்பட்டது. எந்த நினைவு தன் மனதில் திரும்பவுந் துளிர் விடக் கூடாது என்று எண்ணியிருந்தானே அந்த நினைவு அந்த முகம் இன்று அவன் இதயக் கமலத்தில் புகுந்துகொண்டு அவனை வாட்டியது. பழைய நினைவுகள் கோவையாக வந்த அவன் நெஞ்சைப் பிணித்துக்கொண்டபோது அவற்றில் இருந்து அவனால் மீள முடியவில்லை; மீளவே முடியவில்லை.

இப்படித்தான் உமாவுக்கும் ஒருநாள் நல்ல ஜூரம் அடித்துக்கொண்டிருந்தது.

அவளுக்கு ஜூரம் என்ற செய்தி மட்டுந்தான் அவனுக்குத் தெரிந்ததே தவிர அவனைப் பார்க்கக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பங்கூட அவனுக்கு ஏற்படவில்லை. அவளது மலர் வதனத்தை ஒரு நாளைக்கு ஒருமுறையாவது பார்க்காமல் அவனால் இருக்கமுடியாது. அப்படியிருந்தால் அவனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிடும். அவனில்தான் தன் உயிர்தங்கியிருப்பது போன்ற தோர் எண்ணம் அவனுக்கு. அன்று அலுவலகத்தில் இருந்து திரும்பிய நேரம் முதல் அவன் அந்த மாட்டுக் கொட்டிலையே வட்டமிட்டுத் திரிந்தான் அப்போது அவர்கள் உறவுபற்றியாரும் அறிந்திராத அந்நிய நாட்கள். மாலை மணி ஐந்தும் அடித்துவிட்டது. இன்னும் சிறிது நேரந் தாமதித்தால் இருள் குவிந்துவிடும். வேறு ஒரு உபாயமுந் தோன்றாத அவன் அந்த வேலி ஓரமாக நடந்துகொண்டே குழை ஒடிக்கும் சாட்டில் 'எங்கே நீயோ நானும் அங்கே உன் னேடு' என்று பாடத் தொடங்கினான். அந்தப் பாட்டுக்கு எப்படியும் ஒரு முடிவு கிடைக்கும் என்பது அவன் அபிப்பிராயம். ஆமாம்! அவன் நினைத்தது வின்போ கவில்லை. உமா மெதுவாக ஜன்னற் பக்கம் வந்து துப்பு வது போற் பாவனை செய்து விட்டுத் தனக்கு ஜூரம் என்பதையும் சைகையால் காட்டிவிட்டுப் போனான். அதன் பின்பு தான் அவனுக்கு ஒரு சொட்டு நிம்மதி ஏற்பட்டது.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் அவன் ஜூரம் தெளிந்து வெளியே நடமாடத் தொடங்கியபின் இருவரும் சந்தித்துக்கொண்டனர். அந்த சந்திப்பு அப்பப்பா... எவ்வளவு இனிமையானது. அந்த இரண்டு நாட்களும் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பிரிந்திருந்தபோது அதுபவிக்க நேர்ந்த துன்பங்களையும் அந்தப் பிரிவின் போது சந்திக்கத் துடித்த துடிப்பையும் செய்து கொண்ட இரகசிய முயற்சிகளையும் ஒருவர்க்கொருவர் பரிமாறிக்கொண்டு சிரித்த போது அந்தச் சிரிப்பினால் வெகுண்ட பறவையினங்கள் பக்கத்து மரங்களில் இருந்து பறந்தோடின.

அவையெல்லாம் இறந்த கால நினைவுகள் நினைவுகள் இறந்த காலத்த வையாக இருக்கலாம். ஆயினும் நினைவுகள் எப்போதும் இறப்பதில்லை. தீபாவளி கள் பல வருகின்றன. எத்தனையோ நத்தார் வருகிறது. பலதைப் பொங்கல்கள் பிறக்கின்றன. இருந்தும் அவற்றை மக்கள் விளக்கி வைப்பதில்லை. வருடா வருடம் காலத்துக்குக் காலம் புதியதொரு நிகழ்ச்சியை எதிர்பாப்பது போற்தான் குதாசலமாக வரவேற்கிறார்கள். அதன் மையை உடையவைதான் நினைவுகளும். அவையும் அலுப்பதில்லை. இனிய நினைவுகளின் நிழலிந்தான் பல மனிதர்கள் வாழ்கிறார்கள் வாழமுயல்கிறார்கள். ரகுவும் அவற்றிற்கு விதிவிலக்கானவனல்லவன். கடந்த கால நினைவுகள் அவனுக்கும் இனித்தன. அதனால் பவானியின் தன்பத்தை மறக்க கடந்த கால நினைவுகளை அசைபோடத் தொடங்கினான்.

'என்னப்பா ராமு... எவ்வளவு நேரமாக இங்கே அமர்ந்திருக்கிறாய் என்ற குரல் கேட்டுத் தான் அவன் தன் நினைவுகளில் இருந்து விடுபட்டு நிமிர்ந்துபார்க்கிறான். அங்கே டாக்டர் தன் குடும்பத்துடன் வந்து கொண்டு இருந்தார். டிஸ்பென்ஸரியை ஒட்டிய இரண்டு ஒரு பகுதி வீட்டிந்தான் டாக்டர் குடும்பத்துடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அதனால் ரகுவுக்கும்

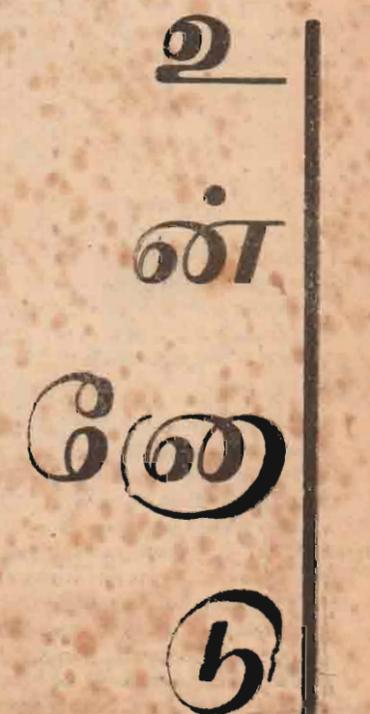
அவர்களை பழக்கமாக இருந்தது. அவர்களைக் கண்டதும் ரகு அலறிப்புடைத்துக் கொண்டெழுந்தான். டாக்டர் மனைவியின் கையில் இருந்த குழந்தை ரகுவைக் கண்டதும் அவனிடம் தாவிக்கொண்டது.

'சாயந்திரம் கோவிலுக்குப் போய்விட்டு வந்தான். தங்கச்சியை விட்டுப் போட்டு எங்கு செல்ல மனம் இல்லாததால் இப்படியே அமர்ந்து விட்டேன் ஸார்' என்று அவர் வினாவிற்று பதிலளித்த ரகு தன்னிடம் தாவி குழந்தையை அன்பு கனியப் பற்றி தன் தோழித் தமந்து கொண்டான். 'டேய்... அப்பந் ராமுமாமாவோட இருந்துகொள்... நாங்கள் போறம்...' என்று மகனிடம் கூறி அவனை ரகுவோடேயே விட்டுவிட்டு டாக்டரும் மனைவியும் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றனர்.

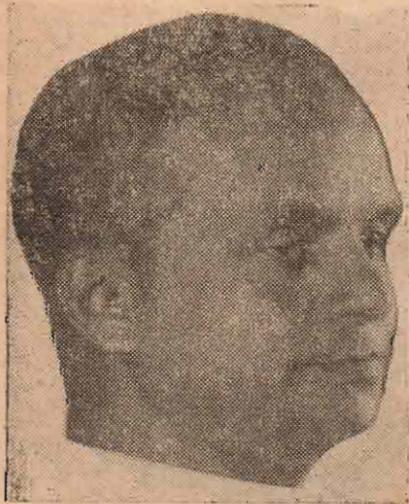
டாக்டர் ராஜனின் பழக்கம் ஏற்பட்டதால் முதலாக அவர்கள் குடும்பத்திற்கும் அவன் ஒரு நல்ல பிள்ளையாகவே இருந்துவந்திருக்கிறான். டாக்டரின் மனைவிகூட அவனை ராமு என அடிக்கொரு முறை அழைத்து அன்புக் கட்டளைகள் இட்டுக்கொண்டே இருப்பான். அவனும் ஓய்வு நேரங்களிலெல்லாம் அங்கு சென்று அவருடைய அன்புக் குழந்தையுடன் விளையாடுவதில் இன்பம் அடைவான். அந்தக் குழந்தைமேல் அப்படியொரு பாசம் அவனுக்கு. அந்தக் குழந்தையைக் காணும் போது பெரும்போதெல்லாம் பவானிக்குப் பிறக்கப் போகும் குழந்தையைப் பற்றியே அவனது எண்ணம் வட்டமிடும். அந்தக் குழந்தைக்கு என்ன பெயரிடுவது எப்படியழைப்பது அது யாரைப் போல் இருக்கும் என்றெல்லாம் சிந்திப்பான். அன்று கூட அவன் பவானியின் குழந்தையை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு தான் டாக்டரின் குழந்தையோடு விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். அந்த மழலைச்செல்வத்தின் அன்பு முத்தங்கள் அவனைப் பரவசப்படுத்தினர்.

'என்ன ராமு நேரம் போவதே தெரியவில்லையாக்கும்... கொஞ்சநாட்பொறுத்துக் கொள் உன் தங்கச்சிக்கு ஒரு பையன் பிறக்கட்டும் அப்பறம் கண்ணைக் கவனிக்கவே மாட்டாயாக்கும்...? உம் இப்படித்தா குழந்தையை... தந்துவிட்டு கண்ணன்ர அம்மா

(15-ம் பக்கம் பார்க்க)

'தமிழினத்துக்கு அளித்த வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் மீறப்பட்டு விட்டன'

இம்மாதம் 8 ம் திகதி உடுவில் தொகுதியில் அமைந்துள்ள 'வன்னிய சிங்கம் அரங்கில்' நிகழ்ந்த தமிழரசு மாநட்டில் புதியதலைவர் திரு. சி. மு. இராசமாணிக்கம் ஆற்றிய தலைமையுரையின் முதற்பகுதி இங்கு இடம் பெறுகிறது. இரண்டாவது பகுதி அடுத்தவாரம் வெளிவரும்-

-ஆர்.

வரவேற்புக் குழுத் தலைவர் அவர்களே!

மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளே.

சகோதர சகோதரிகளே.

எமது கட்சியின் சரித்திரத்தில் அதி முக்கியமான ஒரு கட்டத்தில் நடைபெறும் இப்பதினேராவது மாநில மாநாட்டின் தலைவராக என்னை மீண்டும் தெரிவு செய்யுதலைக்குக் கட்சி உறுப்பினர்க்கும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1962 ல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற 7வது மாநாட்டிற்கும், 1963 ல் மன்னூரில் நடைபெற்ற 8வது மாநாட்டிற்கும் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு இருமுறை பணியாற்றிய என்னை மூன்றாவது முறையாக இப்பொறுப்பைத் தாங்கும் வண்ணம் தெரிவு செய்து என்னையும் சிழக்கு மாகாண தமிழ் பேசும் மக்களையும் கௌரவித்தமைக்கு நான் விசேஷமாக நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கட்சி ஆரம்பித்த காலம் தொடக்கம் கட்டுப்பாடாகக் கட்சிக்கு ஆதரவளித்த உடுவில் தொகுதியில் இம்மாநாடு நடைபெறுவது எல்லா வகையிலும் இப்பாருத்தமானதே.

நரவலரும்

விபுலானந்தரும்

இவர்களையில் தொடர்ந்து பல நூற்றாண்டுகளாக தமிழரசு நடைபெற்ற சிறப்பு யாழ்ப்பாணத்திற்கே உண்டு அன்றியும் தமிழ் மக்கள் செறிந்து, தமிழ் மொழியையும் பண்பாட்டையும் கிறிப்பாகக் காத்துவருகின்றனர்.

இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் உலகு முழுவதும் மதிக்கும் முத்தமிழ் வித்கர் விபுலானந்த அடிப்படைப் பெற்றோருக்கு சிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து வரும் நாள் 19ம் நூற்றாண்டில் தோன்றி தமிழ்மொழியை சைவத்தையும் இலங்கையில் மாத்திரமல்ல தமிழ் நாட்டிலும் வளர்த்த ஆறுநூற்றாண்டில் அவதரித்த யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறும் மாநாட்டில் தலைமை

தாங்குவது வடக்கிலங்கையிலும், சிழக்கிலங்கையிலும் வாழ் தமிழ் மக்களின் ஒற்றுமையின் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றது என்றே நான் கருதுகிறேன்'

நாம் நடத்திய போர்

யாழ்ப்பாணத்தில் 1961ம் ஆண்டு நடைபெற்ற 7வது மாநில மாநாட்டின் பின் நடந்த சம்பவங்களை இக்கட்டத்தில் நினைவு கூருவது பொருத்தமாகும். மாநாடு முடிந்து ஒரு சில நாட்களின் பின் நாம் ஆரம்பித்த அறப்போர் அரசாங்கத்தையே அதிர்ச்சி கொள்ளச் செய்தது. இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாகத் தனிச் சிங்களத்தினிப்பை எதிர்த்து நாம் நடத்திய சாத்வீகப் போராட்டம் அவசரகால சட்டத்தினால் அடக்கப்பட்டாலும் ஆன்றைய அரசாங்கமே அதன் பின்பு வந்த அரசாங்கமே திட்டமிட்ட படி தனிச் சிங்களத்தினிப்பை வடக்கு சிழக்கு மாகாணங்களில் நடத்த முடியாமல் போனமைக்கு நாம் நடத்திய போராட்டமே காரணமாகும்.

உறுவு மாற்றம்

சேன்ற மாநில மாநாடு சஸ்முனையில் நடைபெற்ற யோதிருந்த அரசியல் குழுவிற்கும் இன்றிருக்கும் குழுவிற்கும் பாரதாசமான வித்தியாசம் உண்டு. கல்முனை மாநாட்டில் நாட்டின் முதலமைச்சர் கௌரவ டீலி சேனநாயகர் அவர்களும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றியதும், இன்றைய மாநாட்டில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த எவரையும் அழைக்காது எமது கட்சியின் உறுப்பினர்கள் மாத்திரம் தனித்து கலந்து கொள்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1965-ம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆளும் கட்சிக்கும் எமக்குடிலையில் உண்டாகி உறவில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றத்தின் எடுத்துக்காட்டே இதுவாகும்.

திருப்பு குணை

10வது மாநாட்டின் அரசாங்கத்தின் ஒர்ப்புத்தொடர் நாம் திருந்து நடத்தினோம். இன்று அரசாங்கக் கட்சி

லிருந்து வெளியேறித் தனித்தியங்கும் கட்சியாக எமது மாநாடு நடைபெறுகிறது. அன்று எமக்களித்த வாக்குறுதிப்படி தமிழ்மொழிச்சட்ட விதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டதும் குழுவிலில் ஏனைய வாக்குறுதிகளும் அதிவிரை

வில் நிறைவேற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு கல்முனையில் கூடியோம். இன்று இவ்வரசாங்கம் எம் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க இனி ஏதுவும் செய்யமாட்டாது என்ற திசையத்தோடு கூடியிருக்கிறோம். எனவே எமது கட்சியின் வரலாற்றில் மீண்டும் ஒரு திருப்பு முனையில் நிற்கும் இந்நேரத்தில் இனத்திற்குச் சரியான வழியைக் காட்ட வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு இப்பதினேராவது மாநாட்டினதே.

மூன்று கோரிக்கைகள்

எமது சேன்ற மாநில மாநாட்டில் தேசிய அரசாங்கத்திடம் மூன்று முக்கியமான கோரிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டன. 1966 ம் ஆண்டு ஜெனவரி 8 ம் திகதி நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்மொழி விசேட ஏற்பாடு சட்ட விதிகளை நடைமுறைப்படுத்தவும் வடக்கு சிழக்கு மாகாணங்களில் நிர்வாகத்தை தமிழில் நடத்தவும் தக்க ஒழுங்குகள் செய்யப்படாமையே குறித்து கவலை தெரிவித்து தமிழ் பேசும் மக்கள் திருத்தியடையக்கூடியதாக அந்த சட்ட விதிகளை நடைமுறைப்படுத்தி அதற்கு வேண்டிய நிர்வாக அமைப்பினை உருவாக்க வேண்டும். அன்று

கப்பட்டன. 1966 ம் ஆண்டு ஜெனவரி 8 ம் திகதி நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்மொழி விசேட ஏற்பாடு சட்ட விதிகளை நடைமுறைப்படுத்தவும் வடக்கு சிழக்கு மாகாணங்களில் நிர்வாகத்தை தமிழில் நடத்தவும் தக்க ஒழுங்குகள் செய்யப்படாமையே குறித்து கவலை தெரிவித்து தமிழ் பேசும் மக்கள் திருத்தியடையக்கூடியதாக அந்த சட்ட விதிகளை நடைமுறைப்படுத்தி அதற்கு வேண்டிய நிர்வாக அமைப்பினை உருவாக்க வேண்டும். அன்று

மையில் வெளியிடப்பட்ட திறை சேரிச் சுற்றறிக்கையொன்றைத் தவிர அச்சட்ட விதிகளை அமுல் செய்வதற்கு நடவடிக்கையெதுவும் எடுக்கப்படவில்லை.

அரசாங்கம் தவறிவிட்டது

இச்சட்ட விதிகளைச் சூரணமாக நடைமுறைக்கு கொண்டுவருவதற்கு தமிழ் தெரிந்த அரசாங்க ஊழியர் பல்வேறு துறைகளில் பணிபுரிய வேண்டியது அவசியமாகும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 1964 ம் ஆண்டு வெளியிட்ட கொள்கைப் பிரகடனத்தில் சிங்கள, தமிழ் அரசாங்க ஊழியர் மற்ற மொழியிலும் தேர்ச்சிபெற்ற வேண்டுமென்பதே தமது கொள்கையென்று பிரகடனப்படுத்தினார்கள். தமிழ் மொழிச்சட்ட விதிகள் அமுல் நடத்தப் வேண்டுமானால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் கொள்கைப்பிரகடனத்தில் கூறப்பட்ட பிரகாரம் அரசாங்க ஊழியர் தமிழும் கூறக்கூடிய வேண்டிய அத்தி

சகல துறைகளிலும் நிறைவு பெற்ற ஓர் பல்கலைக்கழகம் தமிழ் பேசும் மக்களுக்காக நிறுவப்பட்டு வேண்டுமென்று தாம் கோரினோம். சேன்ற ஆண்டு கௌரவ பிரதம மந்திரியும் கல்வி அமைச்சரும் திருகோணமலையில் ஓர் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டு மென்று எமக்கு உறுதியளித்தும் இதுவரை ஆக்கபூர்வமான எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

மாவட்ட சபை

இத்தேசிய அரசாங்கத்தின் முதலாவது சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலிருந்து மாவட்ட சபைகளை நிறுவி அதிகாரத்தை பரவலாக்குவது தமது கொள்கையென்று ஒவ்வொரு சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலும் பிரகடனம் செய்து வந்தனர். இவ்வரசாங்கத்தை அமைக்க ஆதரவு கொடுப்பதற்கு எமது முக்கிய நிபந்தனைகளில் ஒன்றாக இருந்தது இந்த மாவட்ட சபை நிறுவது பற்றிய தமது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கு கௌரவ பிரதமந்திரி அவர்களு

'ஆட்சியாளரை நம்பி இனிப் பயனில்லை'

யாவசியம். ஆனால் சிங்கள ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் தமது கொள்கையை அமுல் நடத்துவதற்கே இதுவரை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி முனையவில்லை. புதிய தமிழ் ஊழியர்கள் சிங்களத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற வேண்டுமென்று பண்டாரநாயக்கா அரசாங்க கொள்கையை அதிதீவிரமாக அமுல் நடத்திப் பள்ள தமிழ் ஊழியருக்கு வேலை நீக்க உத்தரவு கொடுத்திருக்கும் இந்த அரசாங்கம் இவ்விடயத்தில் 1965 ம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட மந்திரி சபை தீர்மானத்தை உள்ளடக்கிய திறை சேரி

அரசாங்கமும் தம்மாலான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள் என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. ஆயினும் அவர்கள் இம்மசோதாவை தயாரிப்பதில் தேவையற்ற காலநாமத்தை ஏற்படுத்தி எதிர்ப்புக்கள் திரண்டு மசோதாவை முறியடிப்பதற்கு வாய்ப்பளித்தனர் என்றே கூறவேண்டும்.

எதிர்க்கட்சிகளின் நடத்தை

இந்த கட்டத்தில் எதிர்க்கட்சிகள் நடந்து கொண்ட கொள்கையற்ற விதத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற கட்டமைப்பட்டிருக்கின்றேன். பிரதேச சபைகள் அமைப்பதை அரசியல் அரங்கில்

தமிழரசு 11வது மாநில மாநாட்டில் இராசமாணிக்கம் தலைமையுரை

சுற்றறிக்கைகள் 700, 701 இரண்டையும் தானும் நியாயமாக அமுல் செய்ய தவறிவிட்டது. சிங்கள தேர்ச்சி பரீட்சைகளின் தரத்தை உயர்த்தியும் சிங்கள தேர்ச்சி தேவையற்ற சிற்றாழியர்களுக்கும் சமீபத்தில் சிங்கள தேர்ச்சி நிபந்தனையை விதித்தும் 1965 ல் ஏற்கப்பட்ட மந்திரி சபை முடிவில் இயந்து இந்த அரசாங்கம் விலகிவிட்டது என்பதை நான் பிரசங்கமாக கூற விரும்புகிறேன்.

தனது கொள்கையாக முதலில் பிரகடனப்படுத்தியவர் காலம் சேன்ற பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா அவர்களே. அவருடைய கொள்கையை ஏற்று நடத்துவதாக கூறும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினரும் தமது ஆட்சிக்காலத்தில் இக்கொள்கையை தமது சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில் வெளியிட்டு மாவட்ட சபை மசோதாவை தயாரிப்பதற்கு ஓர் உத்தியோகத்தர் குழுவையும் நியமித்தனர். சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியே மலங்கா சமசமாசக் கட்சியும் சேர்ந்து கூட்டாட்சி அமைப்பதில் (மீட்டிங் மீட்டிங்) உடனடி நடவடிக்கை

அன்புள்ள தோழா,

சுழக் தமிழகம் எங்கும் விழாக் கோலம் - தமிழர் உள்ளமெல்லாம் புத்துணர்ச்சியும் விடுதலையுணர்வும் பீறிட்டெழுதின. எட்டப்பர்களும் இனத்துரோகிகளும் இடியேறு கேட்ட நாகம்போல் பதுங்குகின்றனர். இந்த வாரம் - ஆம், நம்முடைய இயக்கத்தின் மாநில மாநாடு கூடுகிறதென்று உடுவில் தொகுதியில்!

நண்பா, உன் விழிகளிலே வெற்றிப் பெருமிதம்: உன் நடைமேலே தனிக் கம்பீரம்: உன் உள்ளத்தில் 'நான் இந்த நாட்டின் சுழலையற்ற தலைவரான செல்வாவின் படைவரிசையைச் சேர்ந்தவன்' என்ற இறுமாப்பு: இவற்றைக் காண்கிறேன்.

நீ, உன் மையிலேயே செயல் வீரன் தான். வெட்டிவா என்றால் கட்டிவரும் தமிழரசுப்படை வீரனல்லவா நீ! இந்நாட்டுத் தமிழினத்தின் வாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட தமிழரசு இயக்கத்தின் 11 வது மாநாடு வெற்றிகரமாக, தூற்றிக் திரிந்தவர்களும் 'ஆவென' வாயைப் பிளக்கும் வகையில் நடைபெறுகிற தென்றால் அது உனது உழைப்பினால் - நீ சிந்திய வியர்வையால் அல்லவா?

மாநாட்டுத் திகதி அறிவிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து மாநாட்டின் வெற்றிக்காக அரும்பாடுபட்டு வந்த உனக்கு, உன் உழைப்பு 'பயனை' காணும் போது ஏற்படும் களிப்புக்கு ஈடுதா? எல்லையேது? பல தோழர்கள் இயக்கத்தின் பணி மனையையே தங்கள் இல்லமாக்கினர்: மாநாடு எழிலும் எழுச்சியும் தரத்தக்க விதத்தில் எழும்புபோலப் பணியாற்றினர். இயக்கத்தின் உயிரோட்டமாக இன்று விளங்கும் அமிர்தவிளக்கம் அண்ணலும், செயல் வீரரான தர்மலிங்கம் (உடுவில் பா. உ.) அண்ணலும் தோழர்கள் அருணாசலம், சேனாதிராசா, ஆலால கந்தரம், மணி போன்றவர்களும் மூச்சகலிதாது உழைத்தனர்.

நண்பா, எனக்குத் தெரிந்த சிலரைமேலே குறிப்பிட்டேனே தவிர, இன்னும் பல தோழர்கள் 'சுருமே கண்ணாகப்' பணியாற்றியிருப்பார்கள்.

ஆமாம் நண்பா, 'சுருமே கண்ணாக' இருப்பவர்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று தமிழ் மூதாட்டி கூறியிருக்கிறான் தெரியுமா?

- மெய் வருத்தம் பாரார்,
- பசி நோக்கார்,
- கண் துஞ்சார்,
- எவ்வெவர் நிமையும்
- மேற் கொள்ளார்,
- செவ்வி அருமையும்
- பாரார்,
- அவமதிப்பும் கேளார்!

சுருமே கண்ணாக இருப்பவர்களுக்கு ஒளவை வகுத்த கட்டுப்பாடு இது. சாதாரணமாகவே வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு இப்பண்புகள் அவசியம் என்றும் போது ஒரு விடுதலை இயக்கத்தில் சுருட்டிடுக்கும் இயக்கத்தினருக்கு இவை இன்றியமையாதவை என்பதை நான் செரலலித்தான் நீ தெரிந்து கொள்ளவேண்டுகொண்டபதில்லை.

நண்பா, உன் விடம் 'இப்பண்புகள் இல்லை என்பதால் அல்ல; இன்னும் வளரவேண்டுமென்பதற்காகவே இதைக் குறிப்பிட்டேன். தமிழரசு இயக்கமே உன் உழைப்பின் வெற்றிதானே!

நண்பா, மாநாடு நடைபெறும் உடுவில் தொகு

இரத்தம், வியர்வை, கண்ணீர்!

தியை நினைத்தக்கொண்டால், அத்தொகுதியில் நிமிர்ந்து நிற்கும் இராமநாதன் கல்லூரியே முதன் முதலில் தெரியும். அக்கல்லூரியை நினைத்துக் கொண்டால் இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்துக்குப் போராடிய அண்ணலும் தம்பியும் நம் கண் முன்னே வருவார்கள்.

ஆமாம் தோழா, இராமநாதனும் அருணாசலமும் இல்லாவிட்டால் இந்நாடு சுதந்திரமடைவது மேலும் பல்லாண்டுகள் பின் தங்கி இருக்கும். இந்த நாட்டின் உரிமைக்காக - ஏன் சிங்கள மக்களின் உரிமைக்காகக் கூட - அன்று குரல் கொடுத்த இராமநாதனும் அருணாசலமும் இன்று இருந்திருந்தால் நிச்சயம் இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியில் தான் இருப்பார்கள் என்பதை உறுதியாக என்னால் கூற முடியும்.

ஏன் இப்படிக் கூறுகிறேன் தெரியுமா? இன்றைய தமிழரசுக்கட்சியின் மூலாதார இயக்கம் சேர், அருணாசலம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'தமிழ் வீக்' என்றால் அதிர்ச்சியடைந்து விடாதே! தமிழினத்தின் உரிமைகளுக்காக 1924-ம் ஆண்டு 'தமிழ் வீக்' சேர் அருணாசலம் ஆரம்பித்த போது அன்றைய அந்தப்புடியான சொற்பொழிவின்று ஒருபகுதியை கீழே தருகிறேன். படித்துப்பார்!

"இவ்வியக்கம் அரசியற் தேவையினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதன் உயிர்நாடி அரசியல் மாத்திரமல்ல தமிழினத்தமிழன் ஆக்குகின்ற தலைசிறந்த இலட்சியங்களை உயிரோடு காத்த அவற்றை இலங்கை, தென்னிந்தியா, பர்மா, ரங்கூன் மலாயா, தென்னாபிரிக்கா முதலிய தமிழர்கள் குடியேறியுள்ள நாடுகள் அனைத்தினும் பரப்பி தமிழகத்தின் ஒற்றுமையை - தமிழ் நாட்டின் ஒன்றுபட்ட தன்மையை வளர்ப்பதேயாகும். நம்முன்னோர் அளித்த அருஞ்செல்வங்களைப் பெறுவதற்கு அருகதை யுள்ள ஓர் மக்கட கூட்டமாகவாழ்ந்து எய்து தனித்தன்மையை அழியாது காக்க விரும்புகிறோம்.

"நம்மை அங்குமில்லை, இங்குமில்லை என்று ஆக்குகின்ற அந்தமற்ற உலகப் பிரஜைத்தத்துவத்தை நாம் விருமபவில்லை. நாம் தன்னாமே சுண்ணாம்பு தமிழ் பேசும் சமூகத்துக்கு மாத்திரம் உழைக்கவேண்டுமென்று எவரும் எண்ணிவிட வேண்டாம். இலங்கை முழுவதிலும் நன்மையை நாடி தமிழரிடும் கூடுதலாக யார் உழைத்திருக்கிறார்கள்? சிங்களரிடம் நன்மைக் காக்க எவ்வாறு விட அறிந்திருக்கிறார்கள்? போராடியிருக்கிறார்கள்?

இருண்ட 1915 ம் ஆண்டு சிங்கள சகோதரர்கள் திக்கற்ற நிலையில் இருந்த போது தமிழர் எத்தனை தூரம் உதவினார்கள்? அந்த நன்றியின் ரூபகார்த்தமாக நிறுவவதற்கு செய்யப்பட்ட சிலையை (அவர்களின் சிலர் கூறுவது போல) கடலுக்குள் வீசிவிடலாம். ஆனால் தமிழர்கள் சாதிமத பேதமின்றி தம் சகோதரர்கள் அனைவருக்கும் சேவை செய்தலாகிய பெருங்கடமையைக் கைவிடமாட்டார்கள்.

ஆனால் எம்மைப் பயமுறுத்தி அடக்கி விடலாம் என்று கருதுவதை ஆட்சேபிக்கிறோம். எவருக்காவது அடங்கி வாழ்வதை எதிர்க்கிறோம். எம்மைக் காத்துக் கொள்ள நாம் நமது பலத்தைப் பெருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் எல்லோருடைய நலத்திற்கும் உழைக்க முடியும்" (சோ பொன். அருணாசலம் சொற்பொழிவுகள் பக்கம் 313-314)

படித்து விட்டாயா? சரி சரி, 1924 ம் ஆண்டிலிருந்து 1949 ம் ஆண்டுக்கு என்னுடன் வா!

நினைவுகூறுகிறதா? 1949 ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் மூன்றுந் திகதியை! அந்நாள் நம் இயக்கத்தின் வரலாறு

றில் மறக்க முடியாததொன்றல்லவா? தமிழரசு இயக்கத்துக்குப் பிள்ளையார் சுழி போட்டது அன்றுதானே!

ஆம், நண்பா, அந்நாள்தான் தமிழ்பேசும் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் கண்ணீரால் எழுதப்பட்டது. சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக முதற்குரல் கொடுக்கப்பட்டது.

தனியாட்சி நடத்தி, சதியினுற் சரிந்து போன சங்கிலி மன்னன் கோட்டை

ஆரம்பத்திலேயே சந்தித்து எதிர் நிச்சல் போடப் பழகியவர்கள் நமது இயக்கத்தினர்!

நண்பா, 1949 ம் ஆண்டு டிசம்பர் 18த் திகதி, ஒரு ஹந்தாறு பேருடன் உருவாக்கப்பட்ட தமிழரசு இயக்கம் 20 ஆண்டுகளுக்கிடையே இந்நாட்டிலுள்ள 25 இலட்சம் தமிழ் பேசும் மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்று சுழத்தமிழினத்தின் ஒரே யொரு விடுதலை இயக்கமாக உயர்ந்து நிற்கிறது என்றால், அதற்கு ஒர் காரணம் உள் போன்றவர்களின் தன்னலமற்ற உழைப்பு, தியாகம் கொள்கைப்பற்று, என்பேன்.

அன்று தமிழரசுக் கூட்டங்களுக்கு செல்வதற்கு பொதுமக்கள் கூட அஞ்சினார்கள். அந்த அளவுக்கு காங்கிரஸ் காரர்கள் காடைத்தனமாக நடந்தார்கள். யாழ். மீநகரசபை மண்டபத்தில் கூட ஒரு பொதுக் கூட்டமே போட முடியாத நிலை.

நண்பா, எங்காவது தமிழரசுக் கூட்டம் நடைபெறுகிறது என்றால், பக்கத்தில் 'பறையொலி' கேட்கும். 'செத்த வீடு' கொண்டாடியது காங்கிரசு, அன்று இன்று அதே காங்கிரசின் 'செத்த வீட்டை' அடுத்த பொதுக் கேர்தலின்போது பறையொலியுடன் கொண்டாட தமிழ் மக்கள் முடிவு செய்துவிட்டார்கள்.

சல்லடி சொல்லடி,

அரசியற் கடிதம்

வாயிலிலிருந்து சுதந்திர உணர்வு கொப்புளிக்க - ஆயிரக் கணக்கான தோழர்கள் கையில் நந்திக் கொடிகளுடன் விடுதலைக் கோஷங்களை எழுப்பியபடி, நல்லூர் கைலாசபிள்ளையார் கோவில் வீதியை வந்தடைகின்றனர்: அங்கு தான் பொதுக் கூட்டம், கடல் போல மக்கள் கூட்டம் திரண்டு நிற்கிறது. தலைவர்கள் மேடையில் ஏறுகிறார்கள். எங்கிருந்தோ வந்து நுழைகிறார்கள் தமிழ் காங்கிரசால் ஏவி விடப்பட்ட கரடையர்கள். கூட்டமேதான் 'குருசேத்திரமாக' மாறுகிறது. இறுதியில் என்ன என்கிறாய்? கூட்டம் பொலிசாரால் தடைசெய்யப்பட்டது. இதுதான் நமது இயக்கத்தின் அத்திவாரம்! அடக்கு முறையையும், காடைத்தனத்தையும்

காடைத்தனம், அடக்குமுறை, இழிமொழிகள் கொடுக்கிற, ஏச்சுக்கள்.

இத்தனையையும் சந்தித்து எதர்நிச்சல் போட்டவர்கள் போட்டுவருபவர்கள் நமது இயக்கத்தினர். எனவே ஏனென்பேச்சுக்களால் எங்களை இலட்சியப் பாதையிலிருந்து பிரித்து விட முடியாதென்பதை எதிரிகளுக்கு உணர்த்து!

தோழா, நம்முடைய இயக்கம் - மக்கள் இயக்கம். ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் சாதாரண மக்களின் கருத்துக்களை அறிந்து அவற்றைப் பிரதிபலிக்கிறது. நமது இயக்கம், நமது இயக்கத்தில் இருப்பவர்கள் பெரும் (12-ம் பக்கம் பார்க்க)

பிரதேச சுயாட்சியே பிரச்சினை தீர வழி!

'அமைதியான அகிம்சைப் போராட்டத்தின் மூலம் இலங்கைத் தமிழர்கள் நிச்சயம் வெற்றியடைவார்கள், தமிழர் பெருவாரியாக வாழும் பிரதேசத்துக்கு தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்ட சுயாட்சி அளிக்க வேண்டும். இலங்கைத் தமிழர்கள் கேட்பது தனி ராஜ்யமல்ல. பிரதேச சுயாட்சியையே அவர்கள் கோருகிறார்கள் எனவே சமஷ்டி அரசு முறையின் கீழ் இலங்கைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு சுய ஆட்சி - இராஜாஜி

இலங்கைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு சுய ஆட்சி - இராஜாஜி

அரசியல் வரலாற்றில் ஓர் திருப்புமுனையில்

இன்று நிற்கிறது தமிழரசு கட்சி

உடுவில் தொகுதியில் அமைந்துள்ள வன வியசிக்கம் அரங்கில் நடைபெற்ற தமிழரசு மாநாட்டில் வரவேற்புக் குழுத் தலைவர் திரு. வி. தர்மலிங்கம் நிகழ்த்திய வரவேற்புரை.

61 மது கட்சியின் 11 ஆவது மாநில மாநாடு இன்று ஆரம்பமாகின்றது. இந்த மாநாடு உடுவில் தொகுதியிலே நடைபெற வேண்டுமென்று எமது கட்சி தீர்மானித்ததையிட்டு உடுவில் தொகுதி மக்கள் பெருமையும் பேராசனந்தமும் அடைகின்றார்கள். கட்சிக்குப் பெரும் பலத்தையும், தீவிர ஆதரவையும் அளித்த தொகுதிகளில் முன்வரிசையில் நிற்பது உடுவில் தொகுதி.

கட்சியின் எல்லா இயக்கங்களிலும் எல்லாப் போராட்டங்களிலும், மற்றைய எல்லா முயற்சிகளிலும் உடுவில் தொகுதி ஊக்குவிக்கும் ஒத்துழைப்பையும் ஆக்கபூர்வமான ஆதரவையும் கட்சிக்கு எப்பொழுதுமே கொடுத்தும் வந்திருக்கின்றது.

இன்று நடைபெறுகின்ற இந்த மாநாடு கட்சியின் வருங்காலத்தையும் அதன் மூலம் இலங்கைவாழ் தமிழ்பேசும் இனத்தின் எதிர்காலத்தையும் நிர்ணயிக்கப்போகின்றது- அத்துணை முக்கியம் வாழ்ந்த இந்த மாநாடு கட்சியிலே என்றென்றும் அசையாத நம்பிக்கையை வைத்திருக்கும் உடுவில் தொகுதி மக்களின் மத்தியிலே நடைபெறுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

தலைவர் அவர்களே! தங்களைக் கட்சியின் தலைவராக முதன் முதலாகத் தெரிந்த எட்டாவது மாநில மாநாடு 1961 ஆம் ஆண்டு

யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது. எட்டு ஆண்டுகளுக்குப்பின் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் மீண்டும் எமது தேசிய மாநாடு நடைபெறுகின்றது. 1961 ஆம் ஆண்டிலிருந்த எமது அரசியற் சூழ்நிலைக்கும் இன்றுள்ள அரசியற் சூழ்நிலைக்கும் ஒரு பொருத்தம் இருப்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

1960 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி எங்கள் தலைவர்களுக்குச் சில வாக்குறுதிகளைத் தந்து எங்கள் ஒத்துழைப்பை பெற்று அன்றைய ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசாங்கத்தை வீழ்த்தியது. 1960-ம் ஆண்டு ஆடிமாதம் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி தனித்து ஓர் அரசாங்கத்தை அமைத்த நேரத்தில் எமக்கு அதே ஆண்டு பங்குனி மாதம் தந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டது. தவறியது மட்டுமன்றி, மாழிச்சட்டம் போன்றவற்றால்

தந்த வாக்குறுதிக்கு மாறான தீவிர நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டது

நம்பிக்கை இல்லை

1965 ஆம் ஆண்டிலே ஐக்கிய தேசியக்கட்சி தனித்து ஓர் அரசாங்கத்தை அமைக்க முடியாத நிலையிலே எம்முடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி எமக்குச் சில வாக்குறுதிகளைத் தந்து எம்முடைய ஒத்துழைப்புடன் ஓர் அரசாங்கத்தை அமைத்தது. அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டு நான்கு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் ஒரு சில வாக்குறுதிகளை அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருக்கின்றதென்பது உண்மையே. ஆனாலும் பல முக்கியமான வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இவை நிறைவேற்றப்படும்

வரை அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைத்தோம்.

பிரதமர் திரு. டட்வீசேன நாயக்கா எமது கட்சித்தலைவர்களுக்குத் தந்த வாக்குறுதிகளாலும், கல்முனையில் நடந்த 10 ஆவது மாநில மாநாட்டிலே அவர் ஆற்றிய நம்பிக்கையளித்த பேச்சினாலும், இன்றைய அரசாங்கம் எமது மொழிப் பிரச்சினையை ஓரளவிலேனும் தீர்க்கும் என்றும், நாம் வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்து வரும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் எங்களுடைய பிரதேசங்களாகவே பாதுகாக்கப்படும் என்றும், எமது கலை, கலாச்சாரம் பேணப்படும் என்றும், மாவட்ட சபைகள் மூலம் பெருமளவுக்கு நம்மை நாமே ஆள்கின்ற உரிமையைப் பெறுவோம் என்றும்

தன்மையாலும் தயங்குகின்றது.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலே அரசாங்கத்தின் உதவியோடு திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் நடக்காது விட்டாலும், அத்துமீறல் குடியேற்றங்களை அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் போதா. தமிழ்ப் பிரதேசத்திலே ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவுவதாக எமக்குத் தந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் முயற்சிகள் பின்போடப் பட்டுள்ளன.

எதிர்க்கட்சிகளின் நியாயமற்ற, கொள்கையற்ற எதிர்ப்பினாலும் அரசாங்கக் கட்சியிலே அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கின்றோம் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும் அகில இலங்கை தமிழ்காங்கிரஸின்

அடுத்த நடவடிக்கை என்ன? உடுவில் மாநாடு முடிவுசெய்யும்! தர்மலிங்கம் நிகழ்த்திய வரவேற்புரை!

என்ற நம்பிக்கையும் எமக்கு இப்பொழுது இல்லை.

சிறிமாவோ அரசாங்கம் எமக்குத் தந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றத் தவறிய நேரத்திலே கூடிய எமது எட்டாவது மாநாடு அன்றைய நிலையில் ஆறப்போர் ஒரு சிறந்தவழியெனத் தீர்மானித்தது. இன்றைய நிலையில் நாம் செய்யவேண்டியது யாது? இவ் வினாவுக்கு ஏற்ற விடைகொடுப்பது இம்மாநாட்டின் முக்கிய கடமைகளுள் ஒன்றாகும்.

1965 ஆம் ஆண்டு வரை பாராளுமன்றத்துக்குள்ளேயும் வெளியேயும் அரசாங்கத்தை எதிர்க்கும் நடவடிக்கைகள் மூலம் எமது இலட்சியங்களை அடைவதற்குப் போராடினோம். ஆனால் 1965 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் எமது கட்சியின் இலட்சியங்களை அடைவதற்கு நாம் கொண்டிருந்த வழியிலும் வகையிலும் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது.

1965 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத்தேர்தலிலே சிங்கள மக்களின் மத்தியிலே இயங்குகின்ற எந்த அரசியற் கட்சியாவது, தனித்து ஓர் அரசாங்கத்தை அமைக்கும் பலத்தோடு தெரியப்படவில்லை. ஆதலால், சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியும், ஐக்கிய தேசியக்கட்சியும் ஓர் அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கு எமது ஒத்துழைப்பை நாடி நின்றன.

ஐக்கிய தேசியக்கட்சித் தலைவர்கள் எமது இனத்தின் உரிமைகளை அடிப்படையாக வைத்துச் சில வாக்குறுதிகளை எமக்குத் தந்தார்கள்; அந்த வாக்குறுதிகளின் பெயரில், எமது கட்சியின் செயற்குழு, கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஓர் அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கு ஐக்கிய தேசியக்கட்சிக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டுமென்று பணித்தது. இப்பணிப்பை 1966 ஆம் ஆண்டில் கல்முனையில் நடந்த 10 ஆவது மாநில மாநாடு ஏற்றுக்கொண்டது. அதன் காரணமாகச் சென்ற ஆண்டு புரட்டாதி மாதம்

நம்பியிருந்தோம். ஆனால் எமது நம்பிக்கை பெருமளவில் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

நாம் கோரிய தமிழ் மொழி விசேட விதிச்சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருகின்றனர் திறைச்சேரிச் சுற்றறிக்கையும் அண்மையில் வெளியிடப் பட்டிருந்தது. ஆனாலும் அரசாங்கம் தமிழ் மொழிச் சட்டங்களை அமுல் செய்வதற்கு எதிர்க்கட்சியின் அரசியல் எதிர்ப்பினாலும் அதன் உறுதியற்ற

நேர்மையற்ற எதிர்ப்பின்காரணத்தினாலும் மாவட்ட சபை மசோதாவைப் பாராளுமன்றத்திலே சமர்ப்பிக்க முடியாமற் போய்விட்டது.

பொருளாதாரத் துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கமும் கூட்டுக்கட்சி அரசாங்கமும் தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழுகின்ற பிரதேசங்களுக்கும் பல கெடுதிகளை விளைவித்தன. இவ்வநீதிகளையெல்லாம் இன்றைய அரசாங்கம் நிவர்த்தி செய்யுமென்று

(13-ம் பக்கம் பார்க்க)

சமூக சீர்திருத்தம் ஏற்படவழியென்ன?

சமூக சீர்திருத்தத்தில் பலாத்காரம் ஒரு போதும் கூடாது. இந்த வழியில் நமக்கு விரோதமாய் நிற்பவர்களைக் கூட நாம் விரோதிக் கக் கூடாது. நாம் சமூக ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தாது விட்டால் அரசாங்கம் சட்டத்தின் மூலம் அதனைச் செய்து எங்கள் மரியாதையை பறித்து விடலாம். அப்படியானால் எமக்கு ஒரு கௌரவமும் எஞ்சி இருக்காது. ஆகவே இறவுக்கு வடக்கே இருக்கும் இந்த நிலையை மாற்றிக் கொள்ள வில்லையென்றால் துக்கத்துக்கு மேல் வெட்கமும் அடைய வேண்டும்.

பட்டினங்களில் சமூக ஒற்றுமை ஏற்படுமானால் கிராமப் புறங்களில் தானாகவே திருத்த மேற்படும். இதனை நாம் கேட்கும் போது எவ்வித பலாத்காரமுமின்றி விட்டுக் கொடுங்கள் என்று பணிவுடன் தான் கேட்கிறோம். முதியவர்கள் பழைய வழக்கங்களை கைவிடுதல் சிறிது கடினமாகத்தான் இருக்கும். முற்போக்கு மனப்பான்மையுள்ள இளைஞர்கள் தங்கள் பெற்றோர்களின் மனதை மாற்றி இச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை எளிதில் நிறைவேற்றிவிடலாம்.

காந்தியடிகளின் சுதந்திரப் போராட்டத்திலிருந்தும் விலகியிருந்த மதவாதியான தம் தந்தை மோதிலால் நேருவைச் சுதந்திர போராட்டத்தில் குதிக்குமாறு செய்த அவர் தன்மையன் ஜவகர் கலால் நேருவை இவ்விஷயத்தில் நம் இளைஞர்கள் பின்பற்றும்படி கேட்டுகிறேன்.

— சா. ஜே. வே

தமிழரசுக் கட்சியை

பெலவீனப்படுத்தாதீர்கள்

— சமூக அபிமானி

கொழும்பு.

தமிழ் நாட்டைச் சிங்களவர்களுக்கு தாரைவார்த்தது தமிழ் காங்கிரஸ்!

இந்த நாட்டில் தமிழினம் தனது தனித் தன்மையைக் காத்து அழியாது வாழ வேண்டுமானால் எமது மொழியைக் காத்தால் மட்டும் போதாது. எமக்கென்று ஒரு பிரதேசம் எம்மால் ஆளப்பட வேண்டும். இலங்கையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் எமது பாரம்பரியமான பூமியாகும். இந்நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின் தமிழினத்தை அழிக்க முனைந்த ஆட்சியாளர் எமது பாரம்பரிய பிரதேசத்தைப் பறிக்க முற்பட்டனர். 1948-ம் ஆண்டிற்கும் 1956-ம் ஆண்டுக்குமிடையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் பல்லாயிரம் ஏக்கர் பூமி அரசாங்கம்திட்டமிட்டு நடாத்திய சிங்களக் குடியேற்றத்தினால் அபகரிக்கப்பட்டது.

கல்லோயா திட்டமும், கந்தளாய் திட்டமும், அல்லைத் திட்டமும் தான் விவசாய மந்திரியாக இருந்த காலத்திலேயே குடியேற்றப்பட்டதாகச் சமீபத்தில் பிரதமர் திரு. டட்டி சேன நாயக்கா கூறினர். அவர் விவசாய மந்திரியாக இருந்த காலம் முழுவதும் முன்முறை பிரதம மந்திரியாக இருந்த காலத்திலும், அதே மந்திரி சபையில் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ்தலைவரும் அமைச்சராய் இருந்தார் என்பதைத் தமிழ் மக்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள்.

தமிழ் நிலம் பறிபோக காங்கிரஸ் உடந்தை

எனவே கிழக்கு மாகாணத்தில் எமது நாடு பறிக்கப்பட்டதற்கு அன்று தமிழினத்தின் தலைமைப் பீடத்தை ஏற்று இருந்தவர்களும் உடந்தையாக இருந்தனர் என்பது மறக்க முடியாத உண்மையாகும். சில மாதங்களுக்கு முன் நாவற் குழியில் ஒரு சில காணிகள் சிங்கள அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட போகின்றன என்ற பொய்யான பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்துக் கொண்டு வீட்டோ பார் என்று வரிந்து கட்டிக் கொண்டு போகுக்குக் கிளம்பிய தமிழ்காங்கிரஸ் தலைவர் தாம் அமைச்சர் அவையில் இருந்தகாலத்தில் அபகரிக்கப்பட்ட ஆயிரம் ஏக்கர் தமிழ்ப் பூமியை சற்றுத் திரும்பிப் பார்ப்பாரா?

ஐ. தே. கட்சியை ஒப்புக் கொள்ள செய்தோம் அன்று தொடக்கம் இன்று வரை தமிழ் மக்களுடைய

பிரதேசத்தைக் காக்க வேண்டுமென்ற கோக்கத் தோடு செயலாற்றி வருகின்ற ஒரேகட்சி இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியாகும். எமது தலைமையைத் தமிழ் மக்கள் ஏற்ற பின்னர் வடக்கு கிழக்கு மாகாணக் குடியேற்றத்திட்டங்களில் தமிழ் மக்களுக்கே முதல் இடம் கிடைக்க வேண்டுமென்பதை பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தத்தின் மூலம் ஒப்புக் கொள்ளச் செய்தோம். ஒப்பந்தத்தின் இந்த அம்சத்தையே பெரிதாக்கித் திரித்துக் கூறிச் சிங்கள மக்களை ஒப்பந்தத்திற்கு மாறாகக் கிளர்ந்திடச் செய்தனர் இக்

அமர்த்தி அக்குடியேற்றத்தைத் தடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. எமது பிரதேசங்களில் எமது ஆட்சி ஏற்படும்வரை இவ்வாபத்தை பரிபூரணமாகத் தடுக்க முடியாது என்பதை அறிந்தே மாவட்ட சபைகள் மூலமாவது எமது ஆதிக்கத்தில் உள்ள நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்த நாம் முயற்சி செய்தோம். தமிழ் வாலிபர்களை எமது பூமியில் குடியேற்றச் செய்யும் முயற்சியிலும் தமிழரசுக் கட்சி பெரிதும் ஊக்கமளித்து வருகின்றது. நாம் வகுத்த மாவட்ட சபை மசோதா வின்படி கிராம விலத்தரிப்புத் திட்டங்

ளையும் தனி வாக்காளர் இடாப்பில் பதிவதற்கும் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருப்பதாக திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா அறிவித்தார். "இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் முதல், முதல் எதிர்த்த கட்சி இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி ஒன்றே"

கட்டாய நாடு கடத்தல் இல்லை

இன்று நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தின் மூலம் கட்டாய நாடு கடத்தலுக்கு இடம் இல்லை. விருப்பத்தின் பெயரில் இந்திய பிரசாரக பதிவு செய்யபவர் மட்

தோம். திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா கூறியது போல பிரஜா உரிமை பெறும் தமிழ் மக்கள் தனிவாக்காளர் இடாப்பில் வைக்கப்பட்டது பொது இடாப்பிலேயே வைக்கப்படுவர். நாம் ஆட்சேபித்த கட்டாய நாடு கடத்தல் தனிவாக்காளர் இடாப்பு என்ற இரண்டு அம்சங்களும் நீக்கப்பட்ட சட்டத்தை நாம் ஆதரித்தது எந்த வகையில் நாம் எமது கொள்கையில் இருந்து வழுவியதாம்?

அடையாள அட்டை

அடையாள அட்டை மசோதா 1966ம் ஆண்டு முதலில் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்நாட்டு பிரசாரகருக்கு ஒரு அட்டையும் மற்றவர்களுக்கு வேறொரு அட்டையும் வழங்க அம் மசோதா வழி வகுத்தது. தமிழ் மக்களில் பலர் சந்தேகப்பிரசாரகர்களாகவும் நாடற்றவர்களாகவும் இருக்கும் சூழ்நிலையில் இப்படி வித்தியாசம் காண அட்டைகள் வழங்கப்படுவதை நாம் எதிர்த்தோம். அம் மசோதா கைவிடப்பட்டு 1968ம் ஆண்டு ஓர் திருத்தப்பட்ட மசோதா தா கொண்டுவரப்பட்டது. அச்சட்டப்படி இந்நாட்டில் வாழும் 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவர் எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான அடையாள

கிட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தை தடுத்து நிறுத்தியது தமிழரசுக் கட்சி!

கிய தேசியக் கட்சியினர்: ஆனால் அதே ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரை 1965-ம் ஆண்டு அதே கொள்கையை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்தோம்;

அத்துமீறல் குடியேற்றம்

இன்று அரசாங்கத்தினால் கிட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றம் தமிழ் பிரதேசத்தில் ஓரளவுக்கு நிறுத்தப்பட்டு இருப்பதற்கு தமிழரசுக் கட்சியினுடைய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளே காரணமாகும். திரு கோணமலை போன்ற பிரதேசங்களில் அத்துமீறிய சிங்களக் குடியேற்றம் சமீப காலத்தில் நடைபெற்று வருகின்றது. தனிப்பட்ட சிங்கள வகுப்பு வாத நிறுவனங்கள் பல இதற்கு ஆதரவளித்து வருகின்றன. இதையும் ஓரளவு கட்டுப்படுத்தி நிறுத்துவதற்கு சமீபகாலத்தில் தமிழரசுக் கட்சி நடவடிக்கையெடுத்திருக்கிறது.

சட்டவிரோதமாக குடியேறியவர்கள் மீது அரசாங்கமே சட்ட நடவடிக்கையெடுக்கவும், சட்ட விரோதக் குடியேற்றம் நடைபெறும் இடங்களில் காவலாளிகளை

கள் மாவட்ட சபைகளின் கையில் இருந்திருக்கும். அவற்றின் மூலம் எமது மக்களை குடியேற்ற எவ்வளவோ வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும்; இதையறிந்தும் மாவட்ட சபையை முறியடித்த பெருமையில் ஒரு பங்கு அகில இலங்கை தமிழ்க் காங்கிரசுக்கே போய்ச் சேரும்.

முதன் முதல் எதித்தவர் நாம்

இலங்கை, இந்திய ஒப்பந்த அமுல் மசோதாவை ஆதரித்ததன்மூலமும் அடையாள அட்டை மசோதாவை ஆதரித்ததன் மூலமும் எமது கட்சியின் கொள்கைகளை நாம் கைவிட்டு விட்டோமென்று சிலர் பிரசாரம் செய்கின்றனர். இவற்றை ஒட்டி, விரிவாக ஆராய இங்கு அவகாசம் இல்லாவிட்டாலும் சுருக்கமாகச் சில குறிப்புகளை மாத்திரம் கூற விரும்புகிறேன்.

சிறிமாவோ சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான உடன் அந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் ஐந்தேகால் லட்சம் பேரை கட்டாயமாக நாடு கடத்தவும் இலங்கைப்பிரஜா உரிமை பெறும் தமிழ் மக்க

டுமே திருப்பியனுப்பப்படுவர். தாமாக செல்பவர்களை வலுக்கட்டாயமாக இலங்கையில் வைத்திருக்கவேண்டுமென்று தமிழரசுக் கட்சி எந்த நேரமும் கூறியது கிடையாது. தாமாகவிரும்பி இந்திய பிரசாரக பதிவு செய்யபவர்களுடைய எண்ணிக்கையின் ஒரு குறிப்பிட்ட வீதத்திற்கு நாடற்றவர்களாக்கப்பட்ட தமிழ்

தமிழரசுப் பொதுச் செயலாளர்

திரு. அமிர்தலிங்கம் பா.உ.

மக்களில் ஒரு பகுதியினர் இலங்கைப் பிரசாரக பதிவு செய்யப்படுவர்.

வழுவ வில்லை

திரு. பொன்னம்பலம் ஆதரித்த இந்திய பாகிஸ்தானிய பிரசாரக உரிமை சட்டத்தை குடியரிமை வாக்குரிமை இழந்த தமிழ் மக்களில் ஒரு பகுதியினர் அவற்றை மீண்டும் பெறுவதற்கு வழி வகுக்கும் சட்டமென்ற காரணத்தினாலேயே இச்சட்டத்தை நாம் ஆதரித்த

அட்டை வழங்கப்படும்; அடையாள அட்டை இல்லாதவர்கள் சட்டவிரோதமாகக் குடியேறியவர்களாக கருதப்படுவர் என்று மசோதா வின் 27வது பிரிவு கூறிற்று.

கொள்கையை விட்டு

வில் கூறவில்லை எமது எதிர்ப்பினால் அப்பிரிவு கைவிடப்பட்டு மசோதாவில் வேறும் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்ட பின்பே அதை நாம் ஆதரித்தோம். தமிழ் மக்களுக்கு இச்சட்டத்தினால் எவ்வித பாதகமும் ஏற்படுவதற்கு இடமில்லை. தமது தோட்டங்களை விட்டு வெளியூர் சென்றவுடன் கள்ளத்தோனியில் வந்தவர்கள் என்று கைது செய்யப்படும் ஆபத்தில் உள்ள தமிழ் மக்கள் துன்பம் இன்றி நாடெங்கும் சென்றுவர அடையாள அட்டைகளை உதவும். சட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய பாதகங்களை நீக்கி அச்சட்டத்தின் பல்புறப்பிடுங்கப்பட்ட பின்பே அதை நாம் ஆதரித்தோம். எனவே இவ்விரயத்திலும் தமிழரசுக் கட்சி தனது கொள்கையிலிருந்து விலகிச் செல்லவில்லை என்பது "வேள்ளிடை மலை"

-தொடரும்

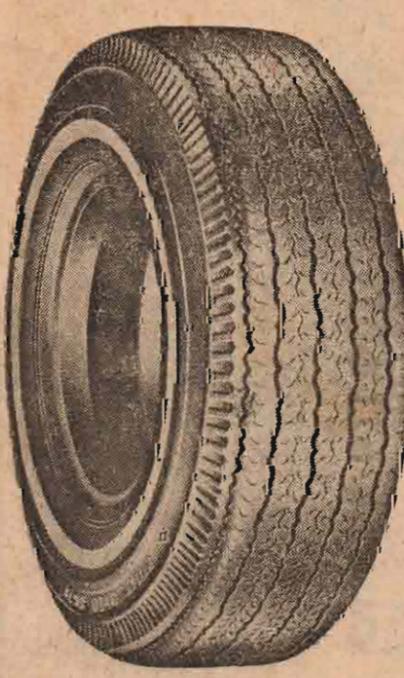
அமரருக்கு சிலை

சிரிமலை மக்கள் தயார் என்று அண்மையில் இலங்கைத் தமிழரசு வாலிப முன்னணியினரால் சிரிமலை தருவேஸ்வர ஜனசமூக நிலைய மண்டபத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் சிரிமலை மக்கள் சார்பில் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அண்ணாவுன் சிலை அமைப்பு முடிந்ததும் மேற்படி சிலை அமைப்புக்கான ஏலைகளைத் தொடங்குவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

Sumitomo Tyres and Tubes

சுமிட்டோமோ டயர்களும் டியூப்புகளும்

விசேடமாகத் தயாரிக்கப்பட்டவை!

- * அழகு
- * கம்பீரதோற்றம்
- * சுலபமான தொகுப்பு
- * மேலதிகப் பாவிப்பு
- * நீடிய உழைப்பு
- * அதிகவசதியும் சேமமும்.

இறக்குமதியாளர்களும் விநியோகஸ்தர்களும்

சேகரம் அன் சன்ஸ், 271, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11.

74, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

Segaram & Sons, 271, Sea Street, Colombo.

574, Hospital Street, Jaffna.

எங்கள்

ஆணை செலுத்தி இராவணன் அந்நாள் வாழ்ந்த ஈழத் தமிழினத்தில் இன்று தாளை நடத்தி விடுதலைப் போர் புரியும் ஒரே ஒரு தன்மான இயக்கம் எமது தமிழரசுக்கட்சி!

அக்காலத்திலும், இக்காலத்திலும், எக்காலத்திலும் மக்கள் நம்பிக்கை தமிழரசுக்கட்சியின் பக்கமே என்போம்!

'தமிழரசுக்கட்சி' என்ற ஒரு சொல்லை நினைத்தால் இரத்தமும், கண்ணீரும், வியர்வையும் தமிழன் நெஞ்சத்தில் நினைவுக்கு வரும்.

'தியாகம்' என்ற வார்த்தைக்கும் 'தமிழரசுக்கட்சி' என்ற வார்த்தைக்கும் பொருள் ஒன்றே!

திருமலை நடராசனும் எங்கள் பெருமலை வள்ளியங்குமும் நாங்கள் பல் கொடுத்த தியாகத்திற்கு வருவங்கள்!

ஏகாம்பரமும், இராசவரோதயமும் எதிரிகளின் தடியடிதாங்கி நோயுற்று மண்மிசை சாய்ந்த இரத்த காவியத்தை மறப்போமா?

தமிழ் உணர்ச்சி கொந்தளிக்கும் கந்தையா சூரத்தம் கக்கிக் கச்சி எமைப் பிரிந்த காட்சி எமது கண்களை விட்டு, சுருத்தை விட்டு அகலுமா?

கற்குடா மாணிக்கவாசகர் வீட்டில் சிங்கள வெறியன் ஒருவனின் கைக்குண்டு வெடித்தது.

மாணிக்கவாசகர் தெய்வாதீனமாக மரணத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்தார்,

நல்லூர் நாகநாதனின் மார்பில் வெறிபிடித்த நகரகாவலரின் குண்டாந்தடி முழங்கி நாதமிட்டது... நாகநாதன் இன்றுவரை நோயோடு காலங்கழிக்கிறார்!

மட்டுநகர் தந்த மணித் தமிழ் நாவரசன் இராசதுரையின் வண்டியை மதவாச்சியில் கட்டைபோட்டுத் தடுத்துச் சுட்டுக் கொல்லப் போனார்கள் சிங்கள வெறியர்! தெய்வம் எங்கள் செந்தமிழ்ச்செல்வரைக் காப்பாற்றியது.

தங்கச் சிறுமுகத்துத் தன் மகவு தலைப் பிரிந்து வெங்கொடுமைச் சிறையிலே தங்கினான் எங்கள் தமிழ்ச்சிமங்கையர்க்கரசி! சண்டாளர் தம் சிறைச் சாலையும், சட்டத்தின் தடுப்புக்காவலும், குண்டாந்தடி அடியும், உதையும், ஏற்றபோதும் துண்டு துண்டாய் உடல் சாயினும் தமிழ்த் தொண்டை விடேன்! என முழங்கும் அமிர்தலிங்கம் எத்தனை பெரியன்!

ஆட்சியாளர் உதைக்கும்வரை அவர்களின் கால்களைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த தமிழ்த் துரோகி பொன்னம்பலத்தைப் போலன்றி தன்னுடைய கொள்கைக்காக அமைச்சர் பதவியையே தூக்கி எறிந்தாரே கிருச்செல்வம்... அவர் தியாகம் உகாஞ்சமா?

தந்தை செல்வாவின் சந்ததி ஒரு தியாகச் சந்ததி! இந்தச் சந்ததியில் எவனும் தனது சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி எந்தக் காலத்திலும் கவலைப்பட்டதில்லை!

கட்சியைவிட்டு இடையில் சிலர் வெளியேறினர் என்பது மெய்யே! 'கட்டுப்பாடு' என்பதை மறந்தவர்கள்... பாவம்... அவர்

தமிழரசுக்கட்சியைவிட்டகன்ற நவரெத்தினம் கட்சி இல்லாத கட்சியில் அங்கத்தவர் இல்லாத அங்கத்தவர் ஆவர்!

தமிழரசுக்கட்சியில் இவர்களெல்லாம் கண்ட குற்றம் ஒன்றுதான் என்றால் எல்லோரும் ஒரே இடத்துக்கல்லவா போயிருக்க வேண்டும்! எங்கெங்கெல்லாம் அவதிப்பட்டு எப்படி எப்படி எல்லாம் ஒதுங்குகிறார்கள் பாருங்கள்.

இதற்குத்தான் 'கொழுப்பு' என்று பெயர்.

தமிழரசுக்கட்சி கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக என்ன சாதித்தது? என்று சிலர் கேட்கிறார்கள்!

எங்கள் கட்சி கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக

'செல்வாதாசன்'

இந்த நம்பிக்கை தமிழரசுக்கட்சியில் உள்ள உண்மையான பரிசுத்தத்தின் விளைவாகும்;

தப்பித்தவறி ஆத்திரம் வந்து தமிழரசுக்கட்சி ஏன் இன்னமும் யூ என். பியோடு ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது? என்று கேட்பவன் கூட தமிழரசுக்கட்சியைப் பார்த்துத்தான் கேட்கிறான்! தமிழ்க்காங்கிரசைப்பார்த்து கேட்கவில்லையே... ஏன்?

வேறொன்றுமில்லை, தமிழரசுக்கட்சிதான் தமிழனுக்கு ஏதாவது செய்ய முடியும் என்று அவன் நம்புகிறான்... அதுதான்!

ஈழநாட்டுத் தமிழன் எங்கள் மேல் வைத்திருக்கும் இந்த நம்பிக்கை உள் எவரை நாங்கள் இன்னும் ஆயிரம் தடவைகள் இரத்தம் சிந்துவோம்!

எங்கள் உயிர்களில் மாலை செய்து விடுதலைத் தேவியின் தங்கக் கழுத்தில் நாங்கள் தொங்க விடுவோம்!

தமிழரசுக்கட்சியை நாங்கள் எங்கள் சமாதிகளின் மீது நின்று வளர்ப்போம்!

ஆம், இது தமிழ்மேல் ஆணை!

தமிழரசுக் கட்சி!

நமது கட்சியைவிட்டு ஒடிப்போன பரிதாபத்துக்குரிய அந்தமேதாவினைப் பற்றி இங்கே ஒரு கணக்குப் போடுவோம்! அந்த 'ஆட்கள்' இப்போது எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று முகவரி தேடுவோம்!

கள் 'சம்பத்' தின் சகாக்கள்!

நமது கட்சியைவிட்டு ஒடிப்போன பரிதாபத்துக்குரிய அந்தமேதாவினைப் பற்றி இங்கே ஒரு கணக்குப் போடுவோம்! அந்த 'ஆட்கள்' இப்போது எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று முகவரி தேடுவோம்!

தமிழரசுக்கட்சியை விட்டு ஒதுங்கிய கல்முனை அகமது சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சிக்குள் சங்கமமாணர்!

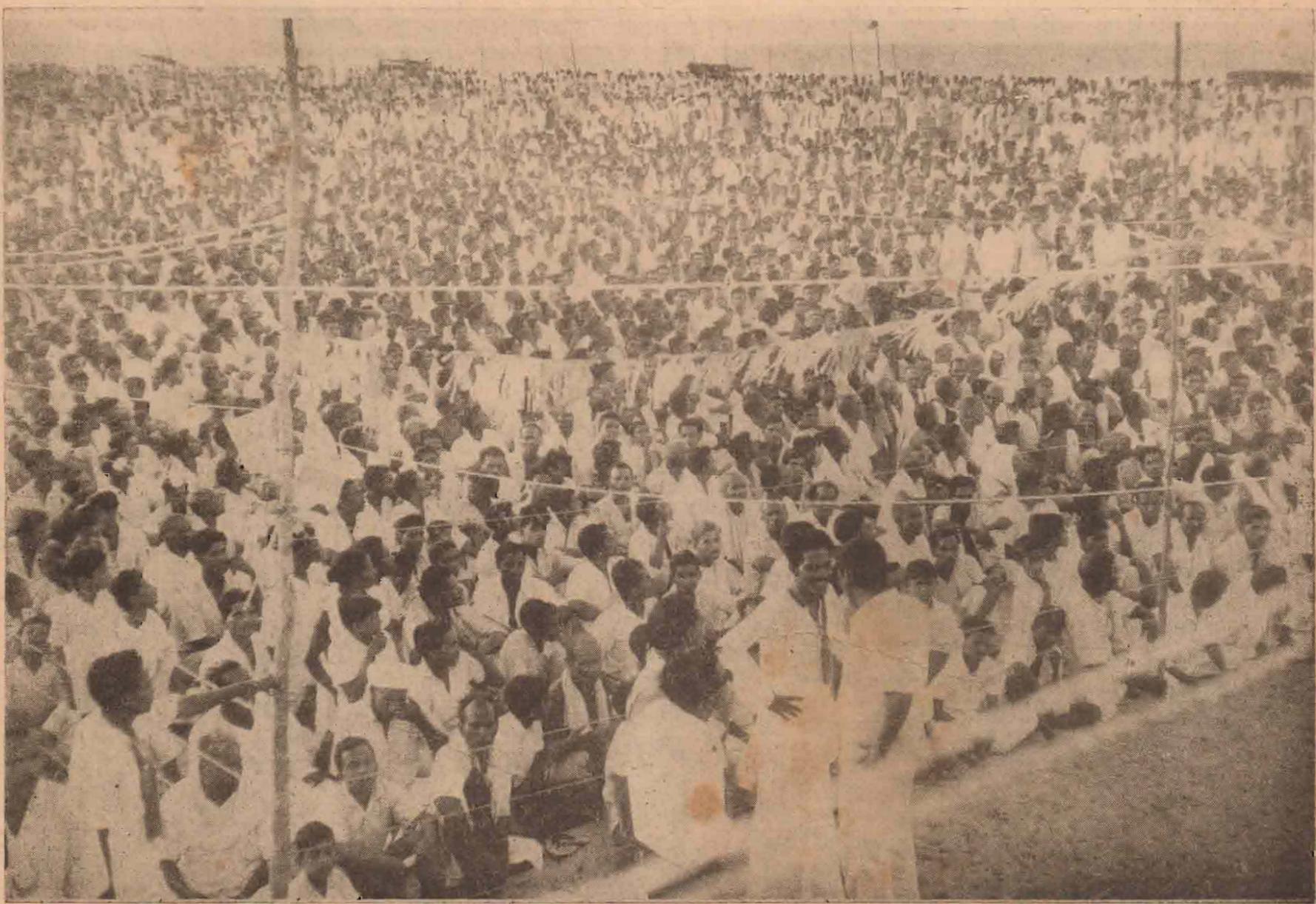
தமிழரசுக்கட்சியை வெறுத்து நின்ற செனட்டர் மாணிக்கம் தமிழர் விடுதலை முன்னணியில் இணைந்தார்!

அமைதியாக இருந்ததென்பது உண்மையே! ஆனால் அந்த அமைதி ஒரு சக்திவாய்ந்த அமைதி என்பதை நல்ல தமிழன் நன்கறிவான்!

'பொறுமை' என்பது ஒரு பெரிய வல்லமை! எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒருவன் பொறுமையோ டிருந்து விட்டு... பிறகு வெடிக்கிறானே அந்த வெடிப்பு ஒரு பூகம்பமாகவே அமைந்து விடும்! இதுதான் பாரதம்!

ஒன்றுமட்டுத் தமிழரசுக்கட்சிக்குத் தெரியும்... தமிழ்மக்கள் இன்னும் தமிழரசுக்கட்சியை நம்புகிறார்கள் என்பதுதான் அது!

பார் சிறுத்ததோ? படை பெருத்ததோ?

1966ம் ஆண்டு கல்முனையில் நடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சியின் 10வது மாநில மாநாட்டில் திரண்டிருந்த வெள்ளம்பேல் தமிழர் கூட்டத்தின் ஒரு பகுதியை மேலே காண்கிறீர்கள். தமிழரசுக்கட்சி - தமிழர்களின் உயிரோடிணைந்து விட்ட கிடுதலைப் பெரும் படை என்பதை திரண்டிருக்கிற வெள்ளம்பேல் காண்கிறீர்கள்.

என்னை

உடுவில் மாநாடு

இலங்கைவாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைப் பாசறையாம் தமிழரசுக்கட்சியின் 11வது மாநில மாநாடு இவ்வாரத்தில் உடுவில் தொகுதியில் நடைபெறுகிறது.

1965 ம் ஆண்டு தமிழரசுக் கட்சியுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையையும், தமிழ் பேசும் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளையும் பிரதமர் காற்றில் பறக்க விட்டு - சிங்கள இன வெறியர்களின் கைப்பொம்மையாக மாறி வரும் தருணத்தில் - பிரதமர் தமது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி வைப்பார் என்ற நம்பிக்கை அடியோடழிந்து விட்ட நிலையில் - தமிழரசார் உடுவில் கூடுகிறார்கள். எனவே இம்மாநாடு, தமிழரசுக்கட்சியின் அரசியல் போக்கில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்து - தமிழ் பேசும் மக்களுக்குப் புதியதோர் வழியைக் காண்பிக்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொன்றாக விளங்கப்போகிற தென்பதில் ஐயமில்லை.

1965 ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் முடிவடைந்த சமயத்தில் - தமிழ் பேசும் மக்களுள் பெரும்பாலானோருக்கு ஓர் 'சபலம்' ஏற்பட்டது. போராட்டப் பாதையைக் கைவிட்டு சிங்கள அரசாங்கத்துடன் 'ஒத்துழைத்து'ப் பார்த்தாலென்ன? அந்த வழியால் தமிழினத்தின் உரிமைகளைப் பெற்றுவிட முடியாதா? அதுவும் சுதந்திரக் கட்சியை விட யூ. என். பி. தமிழ் மக்களுக்கு அவ்வளவு பாதுகாமைதல்ல: அக்கட்சிக்கு தமிழரசுக் கட்சி ஒரு சந்தர்ப்பம் அளித்து ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தாலென்ன? - இதுபோன்ற ஓர் 'அங்கலாய்ப்பு' தமிழ் பேசும் மக்களிடம் பரவலாகக் காணப்பட்டது. இந்த 'அங்கலாய்ப்பை' இன்னும் தூண்டிவிட்டனர் தமிழ்காங்கிரசார்.

எனவே தான், மக்கள் குரலே மகேசன் குரலென மதித்து நடக்கும் தமிழரசுக்கட்சி அரசாங்கம் அமைப்பதற்கு யூ. என். பிக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து - நிபந்தனையுடன், எந்த எந்தக் கோரிக்கைகளை 1960 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதென திரு. டட்டி சேனநாயகர் அகம்பாவத்துடன் நிராகரித்தாரோ, அதே கோரிக்கைகளை 1965 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் அவரை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்தது தமிழரசுக் கட்சி.

தமிழினத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் சம்பந்தமாகத் தனது குறைந்தபட்சக் கோரிக்கைகளைத் திரு. டட்டி சேனநாயகரை ஒப்புக் கொள்ள வைத்து ஓர் உடன்படிக்கை எழுதிக் கொண்டுதான், யூ. என். பியை ஆட்சிபீடமேற்ற உதவியது தமிழரசுக்கட்சி. பிரதமர் தனது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக - 1968 அக்டோபர்வரைமூன்றரை ஆண்டு காலம் தமிழரசுக்கட்சி அமைதி காத்துத் தனது ஒத்துழைப்பையும் நல்கியது.

ஆனால் நடந்ததென்ன என்பதை தமிழ் பேசும் மக்கள் இப்போது யதார்த்த ரீதியாக தெரிந்து கொண்டு விட்டார்கள். தமிழினத்துக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிகளை பிரதமர் முற்றாக அடைசியப்படுத்தியதுடன், தமிழினத்தை ஒழித்துக் கட்ட விரும்பும் சிங்கள இனவெறியர்களின் தாசாளுதரசனாக இன்று மாறிவிட்டார். ஆகவே இந்த அனுபவத்திலிருந்து தமிழ் பேசும் மக்கள் படித்துக் கொள்ள வேண்டிய மிகப் பெரிய பாடம் மொன்றுண்டு, தமிழ் பேசும் மக்களைப் பொறுத்தவரை யூ. என். பியும், சுதந்திரக் கட்சியும் ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்கள் என்ற உண்மைதான் அது.

தமிழரசுக்கட்சி யூ. என். பியுடன் ஒத்துழைத்து தமிழ் மொழியுரிமைகள் சிலவற்றை நிலைநாட்டியிருப்பது மறைக்க முடியாத ஒரு மிகப்பெரிய உண்மைதான். தமிழ்மொழி விசேட சட்டத்துக்கு கொண்டு வரப்பட்ட விதிகளாலும் விதிகளை அமுல் நடத்துவதற்காக வெளியிடப்பட்ட திறைச்சரி சுற்றறிக்கையாலும், சிங்களம் மட்டும் என்ற நிலைபரவி சில துறைகளிலாவது சிங்களமும் தமிழும் என்ற இரு மொழிக் கொள்கை நிலை நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதைக் கூட சரியானபடி அமுல் நடத்தாது அரசாங்கம் இன்று தட்டிக் கழித்து வருகிறது.

அடுத்து, தமிழ்ப்பிள்ளைகளின் போதனா மொழியாக தமிழே இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அதுவும் தமிழரசுக் கட்சி எட்டித் தந்த வெற்றியே. தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு புதிய 'அறிதிகள்' இழைக்கப்படுவனவையும் தமிழரசுக் கட்சி தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறது.

ஆனால், தமிழ் பேசும் மக்கள் தங்கள் பிரதேச அலுவல்களைத் தாங்களே நிர்வகிக்க வழியைக் கூடிய மரபுட்டைப்பை மசோதா, தமிழ் பல்கலைக்கழகம் போன்ற முக்கிய பிரச்சினைகளை டட்டி ஆட்சி மொதுவாக தட்டிக்கழித்து விட்டது. தமிழ் அரசாங்க ஊழியர்கள் தீவிர சிங்கள கெடுபிடி காரணமாக வேலைநீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். தமிழ் பிரதேசம் பொருளாதாரத் துறையில் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ் வாலிபர்களுக்கு உத்தியோக, தொழில்வாய்ப்புக்கள் வழங்குவதிலும் தென்பிரிக்காவை விட மோசமக பார்ப்பதும் காட்டப்படுகிறது. சியவச, ஐரதிக சம்பந்த, ஐரதிகபேரல, சலுசல பேரன்ற சிங்களச் சொற்கள் தமிழ் மக்களிடம் திணிக்கப்படுகின்றன. தமிழ் மக்களின் சுலவித்தேவைகள் வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. தமிழ்ப்பகுதியில் அத்துமீறல் சிங்களக் குடியேற்றம் தடுத்து நிறுத்தப்படவில்லை. தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்கு கட்டுப்பாடு வேறு விதிக் கப்படுகிறது. இதுபோன்ற இன்னும் பல தமிழ் விரோத நடவடிக்கைகளில் யூ. என். பி. ஆட்சி இன்று ஈடுபட்டுள்ளது.

பிறுபக்கம், தமிழினத்தைச் சபலீகரம் செய்து வேண்டுமென சிங்கள வெறியர்களும், மெளத்த பிக்குளும் பயங்கரப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

நமது இயக்கம் அழிந்தால்

தமிழினமும் அழிந்துவிடும்!

தமிழர் பிரச்சினை தீராததற்கு

குற்றவாளிகள் யார்?

மொழி - இனம்-நாடு உலக மனிதர் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.

ஆங்கில மொழி - ஆங்கிலேயன் - அவர்கள் தாயகம் இங்கிலாந்து.

ஜேர்மன் மொழி - ஜேர்மனியன் - ஜேர்மனி.

இத்தாலிய மொழி - இத்தாலியன் - இத்தாலி.

அரபு மொழி - அராபியன் அராபிய நாடு.

ஜப்பான் மொழி - ஜப்பானியன் - ஜப்பான்.

ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் மொழியும் - நாடும் உண்டு.

ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் ஆட்சி மன்றமும் தன்னைத் தானே ஆளும் உரிமையும் உண்டு.

தனி நாடு இல்லாத இனமும் தான் வாழும் நாட்டில் சமஷ்டி அரசின் கீழ் - அல்லது பிரதேச ஆட்சி அமைப்பின் கீழ் அடிமைத் தனத்தை ஆகற்றி உரிமையுடன் வாழ்கின்றன.

சமய வழிபாட்டு முறைகளால் பிணந்த மக்களாயினும் தாய் நாட்டால் வேறுபடின் தம் நாட்டின் ஒரு அங்குலப் பூமியையும் விட்டுக் கொடுப்பதாயில்லை.

அரசியல் கொள்கைகளால் ஒன்றுபட்ட நாடுகளாயினும் தம் எல்லைக் கோடுகளை எடுத்து விட விரும்பவில்லை.

தம் மொழி - இனம் - பண்பாடு - நாடு இவற்றை இழக்க உலகில் எந்த இனமும் தயாராயில்லை.

சென்ற ஆண்டு செக்கோஸ்லாவேகியாவில் நடந்ததென்ன? பொதுவுடமைக் கருத்துக்களைக் கொண்ட நாடுகள் சோவியத் ருஷ்யாவும் - செக்கோஸ்லவேகியாவும். இருப்பினும் ஒரு நாட்டின் ஆதிக்கத்தை மறு நாடு விரும்பவில்லை.

கங்கேரி அல்பேனியா - ருமேனியா ஆகிய நாடுகள் அண்டை நாடுகள். பொதுவுடமை நாடுகள். ஆயினும் அவை தம் எல்லைக்கோடுகளை இழக்கவோ - தம் தாய் நாட்டின் ஒரு அங்குலப் பூமியை மறறொரு நாட்டில்லை.

தமிழ்லை. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒவ்வொரு வரலாறும் - அந்த வரலாற்றைப் படைத்த இனமும் - இனமென்று பன்ற சாற்ற ஏதுவாயுள்ள மொழியும் - அம் மொழியில் எழுந்த பண்டைய இலக்கிய செல்வங்களும் இருக்கும் வரை எந்தவொரு இனமும் தன் நாட்டையும் - மொழியையும் இழக்கமாட்டாது.

மத்திய கிமக்கு நாடுகளிலும் இந்த நிலையைக் காண்கின்றோம்.

எகிப்து, அரேபியா, ஈராக், ஜோர்டான், அல்

செ. இராசதுரை

(மட்டுநகர் முதல்வர்)

டுக்கு விட்டுக் கொடுக்கவோ - அல்லது மற்றைய நாட்டின் மொழியை தன் நாட்டு அரசியல் மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ள

ஜீரியா மற்றும் முஸ்லீம் நாடுகள் தனித் தனி ஆட்சி மன்றமும் அரசியல் அமைப்பும் கொண்டவையாய் இருப்பதை காண்கின்றோம். இந்நாடுகள் முஸ்லீம் நாடுகளாயினும் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் தாய் மொழி வேறு; தனி நாடுகள் வேறு.

இஸ்லாமிய நாடுகள் - அறபு நாடுகள் என்பதற்காக எந்த ஒரு நாடும் தன் நாட்டின் ஆட்சியினை மறறொரு நாட்டிற்கு கையளிக்க தயாராயில்லை.

சமீபத்தில் சோவியத் ருஷ்யாவுக்கும் - சீனாவுக்கும் நடைபெறும் எல்லைச் சண்டைகள் எதைக் காட்டுகின்றன.

தாங்கள் பொதுவுடமைவாதிகளாயினும் வேறு நாட்டவர் - வேற்று மொழியினர் வேற்று இனத்தவர் என்பதை காட்டுகின்றனர்.

ஆனால் தமிழ் பேசும் இனம் மட்டுதான் ஒரு இனம் என்பதைத் தனக்கொரு வரலாறு உண்டு என்பதை - சிறப்புடைய தாய்மொழி தமிழ் உண்டென்பதை - தான் வாழும் வளம் கொழிக்கும் பிரதேசம் உண்டென்பதை ஒப்புக் கொள்ள - உணர் மறுப்பதை பார்க்கின்றோம்.

நாம் ஓர் இனம். நம் மொழி தமிழ்; நம் இனம் இந்நாட்டில் வாழவே போகிறது. அதற்கு வழியமைப்பது இன்று வாழும் தலை முறையைப் பொறுத்தது.

நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றது.

தமிழ் பேசும் மக்களிடம் பசுதுப்பேர் வேலையில்லாத குற்றதால் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களிடம் தூறுபேர் வேலையின்றி இருக்கின்றார்கள்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தமிழ் மக்களிடம் மட்டும் இல்லை. சிங்கள மக்களிடம் திரும்பி வழிகிறது.

ஐந்து லெட்சம் பேர் வேலையில்லாதோர் பட்டியலில் இருக்கின்றார்கள். இவர்களில் சுமார் நாலு லட்சத்திற்கு அதிகாரோர் சிங்கள மக்கள்.

(9ம் பக்கம் பார்க்க)

வில்லை. இதுவரை இல்லை. இனிமேலும் நடக்கப்போவ

இந்த நெருக்கடியான நிலையில் உடுவில் கூடுகிற தமிழரசு மாநாடு, தமிழ் பேசும் மக்களுக்குத் தெளிவான ஓர் அரசியற் பாதையைக் காட்ட வேண்டும். அப்படிக்காட்ட முடியாவிட்டால், மற்றவர்களுக்கு இடம்விட்டு அரசியலிலிருந்து தமிழரசுக்கட்சி ஒதுங்க வேண்டும் என்பதை அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுவிரும்புகிறோம்.

யூ. என். பி. சுதந்திரக்கட்சி, ஆகிய இருபெரும் சிங்களக் கட்சிகளுக்கும் தமிழரசுக்கட்சி தனது ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் இருசந்தர்ப்பங்களில் கொடுத்து பார்த்து விட்டது. இருகட்சிகளும் தமிழ் பேசும் மக்களை ஏமாற்றி விட்டன.

இனியும் சிங்களக் கட்சிகளையும் அவற்றுடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்வதில் பயனில்லை. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், திருமலைப் புனித நகர் பிரச்சினை, போன்ற தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு சிங்கள அரசாங்கம் தீர்வுகாணும் என்று நம்பியிருக்க முடியாது.

எனவே எஞ்சியுள்ள ஒரே வழி, இந்த நாட்டிலே தமிழ் பகுதிக் கமரில் சுயாட்சி உட்காட்டுகின்றாந் தெழுந்து தொடர்ச்சியான போராட்டத்திலே இறங்குவதே. இது தவிர வேறு வழியிருப்பதாக நமக்குத் தெரியவில்லை. தமிழ் பேசும் மக்கள் தங்களுக்குள் ஓர் ஆட்சி அமைக்கால் மட்டுமே தமது பிரச்சினைகளுக்கு மற்றவர்களை எதிர்பாராமல் தாமே தீர்வு காண முடியும்.

ஆகவே, உடுவில் கூடும் தமிழரசு மாநாடு - தமிழ் பேசும் மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய செயற்படுத்தக் கூடும் வகுக்கும் மன்றம் என்ற பொருள்படும், தமிழ் பேசும் மக்களைச் சமயமான அரசியற் பாதையில் அழைத்துச் செல்லும் என்றும் நம்புகிறோம்.

யாழ் நகரெங்கும்

விழாக்கோலம்

யாழ்ப்பாணம் ஏப். 7

இவ்வகைத் தமிழரசுக் கட்சியின் 11 வது மாநில மாநாட்டை ஒட்டி யாழ்நகர் முழுவதும் விழாக்கோலம் பூண்டுள்ளது. தமிழ் பேசும் மக்களிடையே இதுவரை காலமும் காணப்பட்ட அரசியல் தேக்கநிலை அகன்று புத்துணர்வும் உற்சாகமும் காணப்படுகிறது.

மாநாடு நடைபெறும் உடுவில் தொகுதி புதிய சுறுசுறுப்படைந்துள்ளது. மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதற்காக மருதனாமடம் சந்தியிலுள்ள உடுவில் கிராம சபையின் திறந்த வெளி அரங்கில் 300 அடி நீளத்தில் விஸ்தாரமான பந்தல் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மாநாட்டின் இறுதி நாள் என்று யாழ் நகரே இதுவரை கண்டிராத முறையில் மிகப் பிரமாண்டமான ஊர்வலம் ஒன்று தமிழ் பேசும் மக்களின் எழுச்சியை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது.

முதல் நாள்

மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் இன்று பிற்பகல் ஆரம்பமாகின்றன. இன்று முற்பகல் 9-30 மணிக்கு மாண்புமாய் உடுவில் வீதியிலுள்ள மாநாட்டுப் பணிமனையில் விசயாலோசனைக் குழு கூடுகிறது. மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய தீர்மானங்கள் அங்கு பரிசீலனைக்குள்ளாகின்றன.

இன்று பிற்பகல் 3 மணிக்கு இணுவில் மத்திய சந்தை

மைதானத்தில் தமிழ்ப்பகுதி கைத்தொழில்கமத்தொழில் கண்காட்சியையும் அங்காடியையும் தமிழரசுத் தந்தை திரு. சா. ஜே.வே. செல்வநாயகம் திறந்துவைக்கிறார். இப்பொழுட் காட்சியில் இடம்பெறும் சிறந்த பொருட்களுக்குப் பரிசுகளும் வழங்கப்பட விருக்கிறது.

இன்று பிற்பகல் 2-30 மணிக்கு இணுவில் மத்திய சந்தைக்கு முன்பாக உள்ள மண்டபத்தில் பத்திரிகைக்கண் காட்சியை டாக்டர் இ. மு. வி. நாகநாதன் பா. உ. திறந்து வைக்கிறார். இக்கண்காட்சியை திரு. இரா. கனகரெத்தினம் அமைத்துள்ளார்.

இக்கண்காட்சியில் சுழத்தமிழினத்தின் கடந்த 40 வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட

சிகள் ஆரம்பமாகும்; இதற்கு திரு. வீ. ஏ. அழகக் கோன்பா.உ. தலைமைவகிக்கிறார். கலைவிழாவில் வி.வி. வைரமுத்துவின் 'மயானகாண்டமும்' இடம்பெறுகிறது. இத்துடன் முதலாம் நாள் நிகழ்ச்சிகள் முடிவடையும்.

அன்று மத்தியானம் இராசவரோதயம் அரங்கில் திரு. வே. கயிலாசபிள்ளை தலைமையில் விவசாயிகள் மாநாடு நடைபெறும்.

மாதர் மாநாடு

பிற்பகல் தில்லாடி வள்ளியம்மை அரங்கில் மாதர் மா

வருக வருகவென அசைந்தாடும் முவண்ணக் கொடியூட்டும் புத்துணர்வு

இரண்டாம் நாள் (8ந் திகதி) காலை நிகழ்ச்சிகள், தொண்டர் படை அணிவகுப்பு, கொடியேற்றம் ஆகியவற்றுடன் ஆரம்பமாகும். திரு. இராசமாணிக்கம் கட்டுக்கொடியையேற்றி வைப்பார். இதைத் தொடர்ந்து

நாடு திருமதி இராசபுதி அருணாசலம் தலைமையில் நடைபெறும்;

அன்று மாலை கலியாங்கு அமரர் கந்தையா அரங்கில் கவிஞர் வி. ஆந்தவனம் தலைமையில் நடைபெறும்.

விபுலானந்தர் அரங்கு

இதனையடுத்து விபுலானந்தர் அரங்கில் இலக்கிய மாநாடு நடைபெறும். இதற்குப் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் தலைமை வகிப்பார்.

இந்த இலக்கிய மாநாட்டில் சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சிவஞான கிராமணியம். எல். ஏ. சிறப்புச்சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவார்.

இலக்கிய மாநாட்டை அடுத்து கலை நிகழ்ச்சிகள் திரு. செ. இராசதுரை பா. உ. தலைமையில் ஏகாம்பரம் அரங்கில் நடைபெறும்.

மூன்றாம் நாள்

மூன்றாம் நாள் (9ம் திகதி) முற்பகல் 9 மணிக்கு அரசியல் மாநாடு ஆரம்பமாகும். பொதுச் செயலாளர் தேர்தல், பொதுக் குழு செயற்குழு ஆகியவற்றுக்கான உறுப்பினர்கள் தேர்தல் என்பன இதில் இடம் பெறும். மாநாட்டுத் தீர்மானங்களும் திறை வேற்றப்படும். தற்போதைய பொதுச் செயலாளர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் நிர்வாக அண்டறிக்கையை சமர்ப்பிப்பார்.

மாபெரும் ஊர்வலம் பிற்பகல் 2 மணிக்கு உடுவில் சந்தியிலிருந்து யாழ்நகரை நோக்கி நடைபவனி ஆரம்பமாகும். தொண்டர் படையினர் சைக்கிள் படையினர், மாதர் முன்னியினர் ஆகியோர் அணிவகுத்து வர காட்சி வண்டிகள் சகிதம் பவனி கோட்டை மைதானத்தை வந்தடையும்.

தமிழரசுத் தலைவர் திரு. செல்வநாயகத்தின் 71 வது வயது பூர்த்தியை சித்தரிக்கும் ரதம் ஊர்வலத்தில் இடம் பெறவிருக்கிறது. 71 வயது பூர்த்தியை சித்தரிக்கும் முகமாக 71 நிகழ்ச்சிகள் அந்தரத்தில் இடம் பெறுகின்றன; இந்த இரத்தை கலைஞர் அரசு நிர்மாணித்து வருகிறார்.

இதைவிட தமிழரசுக் கட்சியின் 11வது மாநில மாநாட்டை குறிக்கும் வகையில் 11 இரத்தங்கள் ஊர்வலத்தில் எடுத்து வரப்பட விருக்கின்றன. சென்னையில் நடைபெற்ற தமிழ்மாநாட்டு ஊர்வலம்போல் 11 டிராக்டர் களில் தமிழர் பண்பாட்டை சித்தரிக்கும் காட்சிகள் ஊர்வலத்தில் கொண்டுவரப்படும்.

ஒவ்வொரு ரத்திலும் தமிழர் கலைகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் நாதஸ்வரம், பரத நாட்டியம், கும்மி, கோலாட்டம், நாட்டுக்கூத்து, உழவரணி, மாடுகட்டிச் சூட்டித்தல், களைபிடுங்குதல், முதலான நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறும்.

யாழ். முற்றவெளி மைதானத்தில் நடைபெறும் பொதுக்கூட்டத்தில் தமிழரசுத் தலைவர்களும் பிரமுகர்களும் சொற்பொழிவாற்றுவார். மாநாட்டுத் தீர்மானம் அங்கு பிரகடனப்படுத்தப்படும். இதுவே மாநாட்டு இறுதி நிகழ்ச்சியாகும்.

மாநாட்டில் விற்பனைக்கு கிடைக்கும்

உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் எழுதிய 'தமிழன்கனவு' 'உயிர் தமிழிக்கு' ஆகிய கவிதை நூல்கள் தமிழரசு மாநாட்டில் விற்பனைக்கு கிடைக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் எழுச்சியூட்டும் ஊர்வலத்துக்கு ஏற்பாடு!

அரசியல் வரலாறு பற்றிய பத்திரிகைச் செய்திகள் தொகுத்து வைக்கப்படும்.

இக்கண்காட்சியில் சுழத்தமிழகத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சியைச் சித்தரிக்கும் புத்தகக் கண்காட்சியும் இடம் பெறுகிறது. இவ்விலக்கிய கண்காட்சியை திரு. புதுமைலோலன் அமைத்துள்ளார்.

மாலை 3 மணிக்கு அறிஞர் அண்ணா அரங்கில் கலை நிகழ்

'வன்னிய சிங்கம் அரங்கில்' திரு. வீ. தர்மலிங்கம் வரவேற்புரை நிகழ்த்துவார். அடுத்து திரு. இராசமாணிக்கம் தலைமையுரை நிகழ்த்துகிறார்.

இதனை அடுத்து நடக்கவிருக்கும் தொழிலாளர் மாநாட்டுக்குப் பிரான்சில் ஐயாவு அரங்கு எனப்பெயர் குட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு திரு. கே. துரைரத்தினம் பா. உ. தலைமைவகிப்பார்.

நமது இயக்...

(8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்த ஆண்டு க. பொ. த. பத்திரப் பரிட்சை எழுதுவோர் தொகைகமார் மூன்று லட்சம். இதில் சுமார் இரண்டரை லட்சம் சிங்கள மக்கள்.

இதனை ஒவ்வொரு தமிழ் பேசும் மாணவர்களும்—தமிழ் பேசும் பெற்றோரும் ஊன்றிக்கவனிக்கவேண்டும்.

தமிழரசுக் கட்சி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கியதா என்று கேட்பதில் பொருள் இல்லை. தமிழரசுக் கட்சி மட்டுமல்ல நாட்டை ஆளும் பெரும் கட்சியும் தங்களிடமுள்ள வேலையில்லாதோர் பிரச்சினைகளை தீர்க்கவில்லை யென்பதை நினைவு கூற வேண்டும்.

தமிழரசுக் கட்சி எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்க்கவில்லை என்பது மற்றொரு சாரார் குற்றச் சாட்டு.

பல பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு வழி கண்டுள்ளோம். கண்ட வழிகள் பல அடைபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழ் பேசும் மக்கள் சற்று நிதானத்துடனும்— பொறுமையுடனும் இன்றைய அரசியல் நிலையை அவதானிக்க வேண்டும்

சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு பல சந்தர்ப்பங்களை தமிழரசுக் கட்சி கொடுத்தது— ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பம் இ. தே. கட்சிக்கு அமைந்தால் அவர்கள் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பார்கள் என்று தமிழ் பேசும் மக்கள் கொடுத்த கட்டணையை ஏற்று பாராளுமன்ற ஜனநாயக ஆட்சியில் எங்கள்

கடமையைச் சரிவரச் செய்தோம்.

தமிழ் மக்கள் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வில்லையென்றால் அதற்கு குற்றவாளிகள் யார்?

அரசாங்கங்களை அமைப்பதும்—அரை குறையாக அவற்றை கலைப்பதும் தமிழரசுக் கட்சியின் வேலையென்ற அபவாதத்தை களைந்தெறிய கண்டனங்களைத் தாங்கி கொண்டோம். தமிழரசுக் கட்சியின் நீண்ட வரலாற்றில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எவ்வகையிலும் துரோகம் இழைக்கவில்லை யென்பதை அரசியலை பொறுமையுடனும் நிதானத்துடன் ஆராய்வோர் உணர்வார்.

வடகிழக்கு மலையகத் தமிழ் மக்களிடம் ஒரே கட்டுக்கோப்பாகவிளங்கும் தமிழரசு இயக்கத்தை அமைக்கப்பட்ட கஷ்டங்களை நினைவுகூர வேண்டும். இந்த இயக்கம் அழிந்தால் பிறிதொரு இயக்கத்தை கட்டியெழுப்ப எத்தனை ஆண்டுகள் செல்லும். அதற்குள் தமிழ் பேசும் மக்களின் நிலையென்ன! நிதா

னம்—பொறுமை இவற்றுடன் தமிழ் பேசும் மக்கள் சிந்திக்க கடமைப்பட்டவர்கள்.

ஒரு இனத்தின் விடுதலை வரலாற்றில் பதின்மூன்று ஆண்டுகள் பெரும் காலமல்ல, பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் விடுதலை பெற்ற இனம் உலக வரலாற்றில் இல்லை.

இந்திய சுதந்திரத்திற்கு நூற்றாண்டுக்கு மேல் சென்றது.

இருளடைந்த ஆப்பிரிக்க கண்ட நாடுகள் பல தலைமுறையாகப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆனால் பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் நம் பிரச்சினைகள் தீரவில்லை என அவதிப்படுவது அரசியல் ஆகாது. அரசியலில் பொறுமையையும், நிதானமும், தீர்க்கதிறுஷ்டியும் முக்கியமானவை தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு இன்று தேவை இவையே! சோதனை மிகுந்த இக்கட்டத்தை தாண்டுவோம் வாரீர்.

போராட்டமே...

(1ம் பக்கத் தொடர்)

ளுக்கு அந்தி இழைக்கப்படுகிறது.

'அரசாங்கம் எம்முடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தை நினைவேற்றப் போதிய காலம் தரப்படவேண்டுமென்பதற்காகவே இத்தனை காலம் பொறுமையுடன் காத்து இருந்தோம். ஆனால் நம் நம்பிக்கை அடிகொண்டது.

ஒத்துழைப்பு மூலம் உரிமை பெறமுடியாதென்பதை இன்று தமிழ் மக்கள் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டுவீட்டனர். இந்த நிலையில் கூடும் தமிழரசு மாநாடு தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு ஒர் புது வழியைக் காட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை --இவ்வாறு தமிழரசுப் பொதுச்செயலாளர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் பா. உ. சுதந்திரனுக்கு அளித்த நம்பிக்கை அறிவுரை அன்றில் கூறினார்.

FOR

Anything in Commercial, Artistic,

Or

Multi-Colour Printing

Dial: 29345

OR CONTACT

THE MEIHANDAN PRESS Ltd.

161 Sea Street

Colombo.

அன்று

பொன்னையா அண்ணர்...

இவரை, சரியாகப் பத்து வருடங்களுக்குப் பிறகு இப்பொழுதுதான் சந்தித்தேன். அந்த நினைவுகள் இன்னமும் நெஞ்சை விட்டகலாது பசுமையாக இருக்கின்றன. நானும், அவரும் ஒரே கட்டையில் அப்பொழுது சம்பளத்துக்கு நின்றோம். இப்பொழுது, அவரொரு கடைக்கு முதலாளியாகவும், நான் ஒரு நிலையத்துக்குப் பொறுப்பாளியாகவும் மாறிவிட்டோம்!

எங்கள், இருவரையும் தவிர இன்னமும் நான் அந்த 'பொடியன்' எங்களோடு கட்டையில் நின்றது நினைவிருக்கிறது. அப்பொழுது நானும் ஒரு 'பொடியன்' தான். பொன்னையா அண்ணர், வயதில் எங்களை முந்தியவர் மட்டுமல்ல அந்தக் கடைக்கு வந்ததிலும் எங்களை முந்தியவர்தான். பிறந்த மண்ணை விட்டு, இரு நாற்றுக்கும் அதிகமான மைல்களுக்குப்பால் சென்று அந்தத் தனிச் சிங்கள ஊருக்குள் புதிதாக தொழிற் செய்யத் தொடங்கினால் எப்படி இருக்கும்?

எனது எண்ணமெல்லாம் பிறந்த மண்ணை நினைத்தே சுழன்று கொண்டிருந்தது. தொழில் செய்யக் கால்கை ஓடவில்லை. சிறுவன், அதோடு அனுபவித்துப் பழக்கமில்லாத புதியமொழி வழங்கும் புதிய இடம். சில வேளைகளில், தனிமையான இடங்களுக்குச் சென்று பிறந்த மண்ணை நினைத்து எத்தனையோ தடவைகள் வாய் விட்டும் அழுதிருக்கிறேன். என்னுடைய, இந்தக் கலக்கத்தைக் கண்டு அவ்வப்போது என்னைத்தேற்றி ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறியவர் தான் அந்தப் பொன்னையா அண்ணர்.

ஆயிரத்து தொளாயிரத்து ஐம்பத்தெட்டாம் ஆண்டைத் தமிழ் மக்கள் எவரும் எளிதில் மறந்துவிட மாட்டார்கள். ஆளுமும், ஒரு சிலருக்கு அந்த ஆண்டு வாழ்க்கையோடு நன்றாக ஒட்டியும் விட்டது. அந்த வருடத்திற்கு நான் மனிதத் தன்மை அற்ற சிலரால் நாடெங்கிலும் பரப்பான சில சம்பவங்கள் நடந்து முடிந்தன. இந்தக் கலவரம், தொடங்குதற்கு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு தான் நான் அந்த ஊருக்குச் சென்றிருந்தேன். எனக்கு, அந்த ஊர் ஒருவாறு பிடித்துப் பழகி வரும் நேரத்தில் இப்படியொரு புதிய கோஷம் எழுந்து என்னை மீண்டும் கலக்கியது.

அந்தக் கடைத் தெருவில், யாழ்ப்பாணத்தாரின் கடைகளே அதிகமாக இருந்தன. என்றாலும், ஒரு சில மரக்கறிக் கடைகளைச் சிங்களர் வைத்திருந்தனர். பொன்னையா அண்ணருக்கோ அந்த ஊர் பிறந்த ஊர் மாதிரி, அந்தத் தைரியத்தில், எனக்குப் படியொரு நாட்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

அந்த, நாட்களில் ஒரு நாள்... பக்கத்து நகை அடைவு பிடிக்கும் கடைக்காரர் கனகரத்தினத்தின் குரல் கேட்டது.

கனகரத்தினம், வட்டுக் கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட உயர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். பொன்னையா அண்ணரோ, சத்வர

தொழிலாளி குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். எந்தக் குலத்தை, சேர்ந்தவர் என்றும் அந்த ஊரில் ஒரே மாதிரித்தான். 'அவன் சீழ் சாதி இவன் மேல் சாதி' என்ற கோசங்களுக்கு அங்கு இடமில்லை. அந்த ஒரு காரணத்திற்காக எனக்கு அந்த ஊரை நன்றாகப் பிடித்திருந்ததோடு, எவ்வளவு காலமும் வாழலாமென்ற ஆவலும் இருந்தது.

அதற்குள், இப்படியொரு சோதனையா?

இத்தகைய, இடத்திற்கு நாம் உழைப்புக்காக வந்து விட்டோம் என்ற எண்ணம் சிறிதளவேனும் நகை அடைவு பிடிக்கும் கடைக்காரர் கனகரத்தினத்திற்கு இருந்ததாக நான் பார்த்தளவில் எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர், தான் சாதி மான் என்பதை அந்த ஊரிலும் சில சிங்களவரிடமும் காட்டமுனைந்து பகைமையைச் சம்பாதித்து வைத்திருந்ததும் எனக்கு இருக்கத் திருக்க தெரிய வந்தது!

இல்லாதிருந்தால், இத்துணை நெஞ்சத் துணிவோடு அந்தத் தனிச்சிங்கள நகரில் தனது கடை விளம்பரப் பலகையில் 'கொட்டை'த் தமிழ் எழுத்துக்களை எழுது வித்து தொங்கவிட்டிருப்பாரா?

அவருடைய, இந்த நடவடிக்கைகளை கடைத்தெருவில் உள்ள சிங்கள வியாபாரிகளும் கவனித்து வந்ததை அவர் அறிந்திருந்தாலும், அவர்கள் என்ன செய்துவிட்ட முடியும் என்ற அசாத்தியத்துணியில் அவர் அதுகையெல்லாம் பெரிதுபடுத்திக் கொள்ளவில்லை. இன்று, இந்தக் கலவரமும் இவ்வளவு நாளாக எதிர்பார்த்திருந்தவர்களுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பமாக உருவாகி விட்டது.

நகை அடைவு பிடிக்கும் கடைக்காரர், கனகரத்தினத்தின் குரலைத் தொடர்ந்து எதிர்பக்கத்தில் மரக்கறிக் கடை வைத்திருக்கும் சில்வாவின் குரலும் கேட்கிறது. வேலைசெய்து கொண்டு நின்ற பொன்னையா அண்ணர், வேலையை விட்டுட்டுச் சென்று கடைப் பிடியில் நின்று பார்க்கிறார். தொடர்ந்து, நானும் சென்று எட்டிப் பார்க்கிறேன்.

"உம்ப, மொக்கை கியானே தெமல வேசிக்க புத்தா... மே அவில இந்த

"பட்டனைந்து"

கண முறஜக்கங் கிறெணவா...மே தெமல வேசிக்க புத்தாட்ட கொந்தாட்டம கால எவாண்டோண... (நீ என்னடா சொல்லுறே தமிழ் வேசி மோனே... இஞ்சைவந்திருந்துகொண்டு இவன் அரசாளுகிறான் இந்தத் தமிழ் வேசியோனுக்கு நன்றியும் உதை கொடுத்து அனுப்பவேணும்...) இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே, மரக்கறிக் கடைக்காரர் சில்வாகையில் தார்டின் ஒன்றுடன் நெருங்குகிறான்.

கனகரத்தினத்தார், ஒன்றுமே பேசவில்லை. அதை, சாதகமாக வைத்துக் கொண்டு சீழே ஒரு பெட்டியைப் போட்டு அதன் மீது ஏறி நின்று "நகை அடைவு பிடிக்கும் இடம்" என்று தமிழ் எழுத்துக்கள் பொறிக்க

கப்பட்டிருக்கும் அந்த விளம்பரப் பலகைமீது தாரைப் பூச முயற்சிக்கிறான் அவன். குறுக்கிட்டு, கனகரத்தினத்தார் பூசவிடாது தடுக்கிறார். இந்த ரகசியமில், சிறிய கூட்டமே அந்தக் கடைத் தெருவில் திரண்டுவீட்டது.

சிறிதுநேரம், இருவருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட பலப் பரீட்சையில் பாதிக்கப்பட்டது அந்த விளம்பரப் பலகைதான். நேராகத் தொங்கிக்கொண்டிருந்த, அந்த விளம்பரப் பலகை சிறிது சரிந்தவாறே இப்பொழுது தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

மீண்டும் மரக்கறிக்கடைக்காரன் சில்வாதார்பூச எத்தனிக்கிறான். எனக்கு, இரத்தமெல்லாம் கொதித்துக்கொண்டு வருகிறது. புதிய வீரப்பூடன், பொன்னையா அண்ணரைத் திரும்பிப் பார்க்கிறேன். அவர், பாதிக்கப்படாதவர் போல் எதுவித உணர்ச்சியும் இல்லாதவராக நின்றுகொண்டிருந்தார்.

சிந்திய

அப்பொழுது தான், எனக்கு நினைவு வந்தது. முன்பொரு, சந்தர்ப்பத்தில் அந்த நகை அடைவு பிடிக்கும் கனகரத்தினத்தால் அவமதிக்கப்பட்டவர் பொன்னையா அண்ணரென்று ஏதோ, அலுவலாக கனகரத்தினத்தாரின் கடையின் உள்ளறைக்குள் திடீரென்று சென்று விட்டார் பொன்னையா அண்ணர். இது பிடிக்காத கனகரத்தினத்தார்.

"அம்பட்டப் பிள்ளைக்கு இப்ப மனிதரைத் தெரியல்ல... ஏதோ, சிங்கள ஊருக்க வந்திட்ட மெண்டாப்போல எங்கட பரம்பரைப் பழக்க வழக்கங்களை யெல்லாம் உதறித் தள்ளி விட்டிட்டமெண்டா நினைத்திட்டே? போடா, வெளியில அம்பட்டப் பயலே... கேட்டுக் கேள்வியில்லாமல் ஒரேடியா ஓடிவந்து நுழைந்திட்டா ஏதோ உன்ரை வீடு வாசலைப் போல... சீழ்சாதிப் பயல்..." இப்படியே, அவமதித்துப் பேசிப் போட்டார் அவர்.

இதனொத்தான் போலும், பொன்னையா அண்ணர் எது விதமான உணர்ச்சியும் இல்லாதவராக நின்று கொண்டிருந்தார்.

இப்படி, யோசித்து முடிவு கட்டிக் கொண்ட நான் அவரைத் தீண்டுவதில் பயன் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. என்னுடைய ஆவேசமும், இனவுணர்ச்சியும் வயதையும்; வலிமையையும் கட்டிக்கொள்ளக் கூடியவர்களுக்கு என்ன முயற்சிக்குகிறேன்.

"அங்க போகாத குமார் தில்..." திரும்புகிறேன்.

"நீ, எதற்காக அங்க போறே... நீ போய் என்ன நடக்கப் போகுது..." பொன்னையா அண்ணர்தான் சொல்கிறார்.

என்னை, அப்படிச் கூறி நிறுத்திய பொன்னையா அண்ணர் தனது கால்களை எடுத்து வைத்து முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார். நானும், அவரைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாத வனாகப் பிள்ளைத் தொட்டுகிறேன்!

"மொக்கை மாதையா மேக்க... தமிழலா மேக்க கெறவுத் அப்பித் இன்னவா கியல பலாண்டோன..." (என்ன ஐயா இது... நீங்கள் இப்படிச் செய்தால் நானும் இறக்கிறேன் என்று பார்க்கவேணும் இப்படிச் சில்வாவைப் பார்த்துப் பொன்னையா அண்ணர் கேட்கிறார்.

"நா, பாபர்... தமிழலா இன்னவானே தமிழலாகால அப்பியெவைவ மூகரி..." (இல்லை பாபர், நீங்களும் இருக்கிறீயள்தானே... உங்களிடம் நாங்களெதற்கும் வாறறா இவன் சரியான...) இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே, சில்வா கனகரத்தினத்தாரை அடிக்கக் கையிலுள்ள பொல்லை உயர்த்துகிறான். இதைக் கவனித்த, பொன்னையா அண்ணர் இடையில் பாய்கிறார். கனகரத்தினத்தாரின், உடலைப் பதம் பார்க்க வேண்டிய அந்தப் பொல்லு பொன்னையா அண்ணரின் மண்டையைப் பதம்பார்க்க மண்டை உடைந்து இரத்தம் பெருகுகிறது.

"ஐயோ...! பொன்னையா அண்ணை உனக்கா அடி விழுந்து விட்டது..." கத்திக் கொண்டு ஓடுகிறேன்... மீண்டும், உயர்ந்த சில்வாவின் பொல்லு என்னைப் பதம் பார்க்கிறது. எனது மேலியிலும் இரத்தம் வழிந்து ஓடுகிறது. இந்த, ரகளைகளைப் பார்க்கும் கொண்டிருந்த எல்லாக்கடைக்காரர்களும் கடைகளை மூடிக் கொண்டு ஒதுங்குவது எனக்கு இலேசாக விளங்கியது. அதன் பின்னர் நடந்த தெல்லாம் நினைவில் இல்லை. ஆஸ்பத்திரியில், அறிவு வந்தது நான் எனக்குப் பக்கத்தில் பொன்னையா அண்ணரும் கிடப்பது தெரிந்தது.

"பொன்னையா அண்ணை" நான், உரக்கக் கத்துகிறேன். அவர் ஆடாமல் அசையாமல் கிடக்கிறார்; மண்டையில், விழுந்த அடிபலமாக இருந்திருக்க வேண்டும். தலையைச் சுற்றித் துண்டால் கட்டி இருந்தார்கள்.

இதற்கிடையில், ஓடிவந்த நர்ஸ் ஒருத்தி. "அவருக்கு, அடி பலமாக விழுந்திருக்கிறது. இன்னமும் சுய உணர்வு வரவில்லை நீங்க உடம்பை அலட்டிக்காமல் படுத்தும் கொள்ளுங்க தம்பி..." நர்ஸ், இப்படித் தமிழில் பேசியதும் எனக்கு ஆச்சரியமாகவே இருந்தது.

"நாங்க... எங்க இருக்கிறீர்கள்... இந்த ஆஸ்பத்திரி எந்த ஆஸ்பத்திரி..." ஆவலோடு கேட்கிறேன்.

"இது, இரத்தினபுரி ஆஸ்பத்திரி..."

"நீங்கள் எப்படி இங்க வந்தீங்க...?"

"தொண்டு, செய்வதற்கு எந்த ஊரெண்டிருக்கிறது... யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்..." சொல்லிக் கொண்டே இடத்தை விட்டு நகர்ந்தாள் நர்ஸ். திரும்பிப் பார்க்கிறேன், பொன்னையா அண்ணர் இலேசாகக் கண்களைத் திறந்தார்.

"பொன்னையா அண்ணை..."

மெது, மெதுவாகத் திரும்பியவர் என்னைக் கண்டதும் அந்த வேதனையுள்ளும் சிரித்தார். திரும்பி வார்ட் டின் வாசல் பக்கம் பார்க்கிறேன். நகை அடைவு பிடிக்கு

தொழிலால் தமிழினம் பல கூறுகளாக—சாதிகளாக—பிரிந்திருந்தாலும் இனத்தால் உணர்வால் ஒருவரே என்பதை 1968ம் ஆண்டையும் துணைக்கு வைத்துக் கொண்டு இச்சிறுகதை மூலம் எடுத்துக்காட்டுகிறார். 'பட்டனைந்து'.

கடைக்காரர் கனகரத்தினம் வந்து கொண்டிருந்தார். அதைத் தொடர்ந்து, மரக்கறிக்கடைக்காரன் சில்வாவும் வந்து கொண்டிருந்தான்.

'சமாவெண்ட, அப்பி யொக்கோம மிளிஸ்தமாகியல கல்பனுவ நத்துவ மம ஏம கெறவே சாமாவெண்ட பாபர் சமாவெண்ட...' (மன்னித்துக் கொள்ளும், நாங்களெல்லாருமே மனிதர்கள் தானென்ற சிந்தனை இல்லாமல் நான் அப்படிச் செய்து விட்டேன்... மன்னித்துக் கொள்ளும் பாபர் என்னை மன்னித்துக் கொள்ளும்...) இப்படி, பொன்னையா அண்ணரின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டவாறு சில்வா கெஞ்சினான்.

'பொன்னையா, நான் எவ்வளவு கெட்டவன்... அந்த நிலமாறி இப்படி உன்னைப் பார்க்க நானே வருமனவுக்குச் செய்தது அந்தச் சம்பவந்தான்... நான் திருந்திவிட்டேன் பொன்னையா உன்மையில் திருந்தி விட்டேன்...' கனகரத்தினத்தாரும், இப்படிச் சொல்லிப் போகிறார். ஆஸ்பத்திரியை விட்டு, வெளியேறிய பொன்னையா அண்ணரும் நானும் அன்றி இருந்து இன்று வரையும் சந்திக்கவே இல்லை. இப்பொழுது, அவரைக் கண்டதும் அந்த நினைவுகள் அப்படியே திரை இடுகின்றன. நினைவுகள், நெஞ்சை விட்டு எப்பொழுதுமே அகலாதவைதானே!

இரத்தம்

படிச் சொல்லிப் போகிறார். ஆஸ்பத்திரியை விட்டு, வெளியேறிய பொன்னையா அண்ணரும் நானும் அன்றி இருந்து இன்று வரையும் சந்திக்கவே இல்லை. இப்பொழுது, அவரைக் கண்டதும் அந்த நினைவுகள் அப்படியே திரை இடுகின்றன. நினைவுகள், நெஞ்சை விட்டு எப்பொழுதுமே அகலாதவைதானே!

(யாவும் கற்பனை)

‘நீதிமன்றங்களில் சிங்களம்

நுழையாது தடுக்கப்பட்டுள்ளது

“பாராளுமன்றத்திலும் நீதிமன்றங்களிலும் சிங்களத்தை உபயோகிக்க வகை செய்யும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள போதிலும், சிங்களத்தில் வேலை செய்வதை விரும்பாதவர்களால் இச்சட்டம் அமுல் நடத்தப்படுவது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் பயனாக இந்த அரசாங்கம் மீண்டும் பதவிக்கு வந்தால், மீண்டும் அவர்கள் மாவட்டசபை மசோதாவைக் கொண்டு வருவார்கள் என்பதில் துளியும் ஐயம் கிடையாது.”

—இவ்வாறு கொழும்பில் நடைபெற்ற திரிபிக் காயா சங்க சபாவின்கூட்டமொன்றில் உரை யாற்றிய திரு. வேமா பசநாயக்கா குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

1961ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட நீதிமன்ற மொழிச்சட்டத்தை அமுல் நடத்திச் சிங்களத்தை உபயோகத்துக்குக் கொண்டு வருமாறு அரசாங்கத்தைக் கோரும் ஓர் தீர்மானத்தை சிறிஜினதாச தேரோ கொண்டு வந்தார். அதை ஒட்டி

திரு. பசநாயக்கா மேலும் கூறியதாவது:—
“நீதிமன்றங்களில் சிங்களத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு சட்டம் வசதி செய்து ஆனால் இதை அமுல்

செய்தால் தமிழ் வழக்கறிஞர்கள் வேலையற்று விடுவார்கள் என்ற காரணத்தினால் பலர் எதிர்க்கிறார்கள்” பன்னதாரிதேரோ பேசுகையில் 760ம் இலக்க திறை

சேரிச் சுற்றறிக்கை சிங்களம் மட்டும் சட்டத்துக்கு முரணாக தமிழுக்கு அந்தஸ்து அளிப்பதால் அதை உடனடி வாய்ப்பு செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். அரசாங்கம் தமிழ் மொழிச்சட்டத்தை அமுல் நடத்த விதிகள் தயாரித்து விட்டதென்றும், சிங்களத்தை அமுல் நடத்த எது வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்றும் சிங்கள மக்கள் அல்லாத ஏனைய இனத்தவர்கள் சிங்களத்தை அழித்து விட முயல்வதாகவும் தெரிவித்தார்.

மாவட்டசபை மசோதா மீண்டும் கொண்டுவரப்படும்

ஹேமா பசநாயக்கா சொல்கிறார்!

‘தமிழினத்...’

(3-ம் பக்கத் தொடர்க்கி)
தபின் முன் குறிப்பிட்ட உத்தியோகஸ்தர் தயாரித்த மசோதாவை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப் போவதாக சிம்மாசனப்பிரசங்கத்தில் கூறினர்.

தமிழ் காங்கிரஸ் விபரீதம்
1967ம் ஆண்டு ஆடிமாதத்தில் மாவட்டசபை மசோதாவை சமர்ப்பிப்பதில் தாமதம் ஏன் என்று கேட்ட லங்கா சமசமாசக் கட்சித் தலைவர் கலாநிதி என். எம். பெரேரா தாம் மாவட்டசபை அமைப்பதை நூற்றுக்கு நூறு விதம் ஆதரிப்பதாக பாராளுமன்றத்தில் குறிப்பிட்டார். ஆனால் 1968-ம் ஆண்டு மசோதா தயாரான நேரத்தில் தமது கொள்கைகளை எல்லாம் காற்றில் பறக்கவிட்டு சிங்கள மக்களின் வகுப்பு வெறி உணர்ச்சியை தூண்டி அம் மசோதாவை சமர்ப்பிக்க முடியாத சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களின் போக்கை அரசியல் கண்ணியத்தை விரும்பும் எவரும் கண்டிக்கவே செய்வார். இவ்விடத்தில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இயங்கும் மற்றக்கட்சியான அகில இலங்கை தமிழ்காங்கிரஸ் நடந்து கொண்ட

விதம் வேதனை தருவதாகும். தமிழ் மக்களை சிங்கள ஆட்சியின் பிடியிலிருந்து ஒருசிறிதாவது விடுவிக் கக்கூடிய மாவட்டசபை மசோதாவை ஒரு தமிழ்க்கட்சியே எதிர் தத விபரீதமான செயலை நாளும், நாளும் கண்டு பிரமித்தோம்.

இதுவரை நான் கூறியதிலிருந்து அரசாங்கமும் எதிர்க்கட்சிகளும் நமக்கு நன்மை தரும் காரியங்களை செய்ய தயங்குவதையும் சிங்கள மக்களை ஒருசிறிதாவது பாதிக்கக்கூடிய எந்தக்காரியத்தையும் செய்ய பின் நிற்பதையும் கண்டோம். அதே நேரத்தில் சிங்கள ஊழியர்களின் தொழிற் சங்கங்களும் தீவிர மனப்பான்மை கொண்ட புத்த பிக்குமார்களும் வற்புறுத்தியவுடன் தமிழ் மக்களுக்கு இன்னல் விழைவிக்கக் கூடிய எந்தக் காரியத்தையும் தடையின்றி செய்வதையும் காண்கிறோம்.

காரணம் என்ன?
இதற்குக் காரணம் இந்த நாட்டில் சிங்கள மக்களை ஆளும் இனமாகவும் தமிழ் பேசும் இனத்தை ஆளப்படும் இனமாகவும் ஆக்கி வைத்திருக்கின்ற ஒற்றை ஆட்சி அரசியல் அமைப்பே யென்பது எமது கட்சியின் தீர்க்கமான முடிவாகும்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் வாழும் எந்த நாட்டிலும் இனவாரிபெரும் பான்மையின் கையில் அரசியல் அதிகாரத்தை ஒப்படைப்பது சிறுபான்மை இனத்தின் அழிவிற்கே வழிவகுக்கும். கடந்த 21 ஆண்டுகளாக இலங்கையில் நடந்த சம்பவங்கள் இவ்வுண்மையை ஊர்ஜிதம் செய்ய்கின்றன.

தனித்தன்மையை அழிக்க முயற்சி

சமீப காலத்தில் மக்களுடைய கலாச்சார தனித்தன்மையைக் கூட அழிப்பதற்கு முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. சில வாரங்களின் முன் காலம் சென்ற மகாநாயக்க தேரோ அவர்கள் தமிழ் மக்களையெல்லாம் தமது பெயர்களை சிங்களப் பெயர்களாக மாற்றும்படி கேட்டுக் கொண்டார். இன்னோர் பிக்குமார் சங்கத்தலைவரவர்களுக்கு மாகாணங்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கில் சிங்கள மக்களை கொண்டு சென்று குடியேற்றவேண்டுமென்று கூறினர். நவீன கலாச்சார சாதனங்களில் திரைப்படங்கள் யிகழக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அண்மையில் அரசாங்கம் மேற்கொண்ட தமிழ்ப்பட பிரதி குறைப்பு நடவடிக்கை தமிழ் மக்களுடைய கலாச்சார தனித்துவத்தை அழிக்கும் திட்டத்தின் ஓர் அம்சமாக

கவே எமக்கு தோன்றுகிறது. இந்த சத்தர்ப்பததில் இலங்கை வாழ் தமிழினம் ஒரு தனி தேசிய இனம் என்பதையும் எமது தனித்துவத்தை நாம் எப்போதும் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதையும் நான் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக 1961ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற 7வது மாநில மாநாட்டில் நான் குறிப்பிட்டதை நினைவு கூருவது பொருத்தமாகும்.

“எவ்வகையில் பார்த்தாலும் நாம் ஒரு தேசிய இனம் என்பதற்கு ஐயம் இல்லை. நாம் ஒரு திட்டவட்டமான எல்லையுள்ள பிரதேசத்தை தாயகமாக கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு பொது மொழியைப் பேசுகிறோம். கல்தோன்றி மண் தோன்றக்காலம் தொட்டு வளர்ந்து வந்த ஒரு தனிப்பண்பாட்டையும் பாரம்பரியத்தையும் எமது சொந்தமாக கொண்டிருக்கிறோம். இவையெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு தேசிய இனத்திற்கு இன்றியமைய

யாத நாம் ஒன்று என்னும் உணர்ச்சியை தமிழ்ப் பேசும் மக்களாகிய நாம் எல்லோரும் பெற்றிருக்கிறோம். இந்நாட்டின் எப்பக்கத்தில் வாழ்ந்தாலும் என்னையும் உங்கள் எல்லோரையும் ஒன்றுகப்பிணைப்பது இவ்வுணர்ச்சியேயாகும். இலங்கை வாழ் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் ஒரு தனி தேசிய இனம் என்பதும் அதேபோல தென்னிலங்கை வாழ் சிங்கள சகோதரர்கள் ஒரு தனித்தேசிய இனம் என்பதும் உள்எனத்தில் தோன்றும் ஒரு தெளிவான கருத்தாகும்.”
இலங்கையின் சரித்திரத்தில் மகாவம்ச காலம் தொடக்கம் இவ்விரு தேசிய இனங்களின் போராட்டம் முக்கிய இடத்தை பெற்று வந்திருக்கிறது. இரண்டாயிரத்து ஐந்து ஆண்டுகளாக அழிக்கமுடியாத எமது தனித்துவத்தை இன்றுதாம் அழித்துவிடலாம் என்று சிங்கள சகோதரர்கள் நினைப்பது வெறும் பகற்கனவாக முடியும். (அடுத்த வாரம் முடியும்)

தமிழரசு இயக்கத்தின் தொண்டு வெல்க!

இலங்கைத் தமிழர்கள் தமிழரசுக் கட்சி என்ற ஓர் அமைப்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதன் மூலம் இலங்கைத் தமிழர்களின் நல்வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கவும் குடியேறிய தமிழர்களுக்கு வாழும் உரிமை வாங்கி அளிக்கவும் முயன்று வருவது பெரிதும் பாராட்டுக்குரியதாகும். அந்தக்கட்சியின் தலைவராக சிறந்த தமிழ் பண்பாடு கொண்டவரும் பெருந்தகையானவரும் யல்லோர் போற்றும் நற்பண்பினரும் சிறந்த வழக்கறிஞரும் தமிழர்களின் நல்வாழ்வுக்காக நன் உடல்,

பொருள், ஆவி மூன்றினையும் சுய முனைநிறுப்பவருமான நண்பர் எஸ். ஜே. வி. செல்லநாயகம் அவர்கள் அமைந்து அரும்பாடுபட்டு வருவது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரத்தக்க தொன்றாகும்.
இலங்கைவாழ் தமிழர்கள் அனைவரும் உரிமையோடும் உயர்வோடும் வாழவேண்டுமென்பதற்காக அந்தக்கட்சியில்கவும் பாடுபட்டு வருகிறது. அது முன்னிறுத்திப் போராடும் கருத்துக்கள் நீதியின் பாற்பட்டவை; நேர்மையின் வழி வந்தவை; தமிழ்மரின் நலிவைப் போக்குபவையாகும்.

நாவலர் நெடுஞ்செழியன்

விடுதலை இயக்கம்

“தமிழரசுக்கட்சி ஓர் வெறும் அரசியல் கட்சியல்ல. அது அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட தமிழினத்தின் விடுதலை இயக்கம். விடுதலை இயக்கத்தில் பங்கு பற்றுகிறவர்கள், ஒரு காலமும் ஆளும் இனத்திடமிருந்து தபால் கந்தோரோ, பாடசாலைகளோ இரந்து பெற்று தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு கொடுப்பரென யாரும் எதிர் பார்க்கக் கூடாது. விடுதலையே நமது நோக்கம். இனத்தின் வாழ்வுதான் எமது இலட்சியம். தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைகள் கிடைக்கும் வரை தமிழ் ரசுக்கட்சி தொடர்ந்து போராடும்”

— சா. ஜே. வே

ரணசிகிச்சையின்றி வலிமயமான நமைச் சலியுடைய இரத்த சீழ் மூலத்தை குணமாக்குவது

ரிஷி லேகியம்

(ரிஷி கருணைக் கிழங்கு லேகியம்)

எமது ஆயுர்வேத டாக்டர் T.H. மதுரநாயகம் வைத்தியராஜ் வைத்தியமணி அவர்களின் மேற்பார்வையினாலும், எமது ஸ்தாபனத்தின் 69 வருட அனுபவத் திறமையினாலும், ஆயுர்வேத சாஸ்திர முறைப்படி அணுவளவும் தவறாத தயாரிக்கப்பட்டதுமான எமது ரிஷி லேகியத்தைப் பாவித்து பலர் வயிற்று வலி, வயிற்றில்கட்டி, அசதி, சோம்பல், கைகால் உளைச்சல், பித்தவாய்வு, சொறி, சிரங்கு, அரிப்பு, தடிப்பு, ஊரல், கண் எரிச்சல், பசியின்மை, அஜீரணம், உள் மூலம் வெளி மூலம் முதலான வியாதிகளிலிருந்து குணம் பெற்றுள்ளார்கள். கசபேதியாகவும் உபயோகிக்கலாம்.

இன்றே ரிஷி லேகியம் பாவித்துப் பயனடையுங்கள்.

சிறியது 4/00. பெரியது 7/00 தபால் செலவு 1/35

தயாரிப்பாளர்:—

ஞானசுந்தர வைத்தியசாலை,
187, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

(4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பாலோர் விவசாயிகள், தொழிலாளிகள், வணிகர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், லிகிதர்கள் போன்றவர்களே, இந்நாட்டு ஏழை, நடுத்தர தமிழர்களின் ஒரே கட்சி தமிழரசுக் கட்சி.

பெரும் பணக்காரர்கள் நம் மிடமில்லை. ஊரை அடித்து உலையில் போடுபவர்கள் இங்கு கிடையாது. நமது தலைவர்கள் பலர் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுத் தம் உடல் நலத்தையும், வாழ்க்கை வசதிகளையும் இழந்து நாளாந்தர வாழ்க்கைக்கே 'தந்தன' போடுவதை நாளறிவேன்!

இரத்தம்

நண்பா, தமிழ் நாட்டில் அரண்மனையிலிருந்து அரசியலை ஆலமரத்தடிக்கு இழுத்து வந்தவர் அறிஞர் அண்ணா என்றால், ஈழத்தமிழகத்தில் அதே பணியைச் செய்தது தமிழரசுக் கட்சி தான். தமிழரசுக்கட்சிதான் சாதாரண தமிழ் மக்களுக்கு அரசியல் விழிப்புணர்வையுண்டாக்கி அவர்களையும் உரிமைப் போராட்டங்களில் குதிக்க வைத்து இந்நாட்டு அரசியலில் ஒரு புதுமையை - புரட்சியை ஏற்படுத்தியது என்பதை நீ அறிவாய்!

தமிழரசுக்கட்சி இந்நாட்டுத் தமிழ் மக்களுக்கு என்ன

வியர்வை...

செய்து விட்டது என்று சிலர் கேட்கிறார்கள்.

தமிழரசுக் கட்சி இந்நாட்டுத் தமிழர்களுக்கு பிரதேச சுயாட்சியின் கீழ் விடுதலை பெற்றுக் கொடுக்க பணியாற்றும் ஒரு அமைப்பு. விடுதலைப் போராட்டத்தில் கட்சி கடந்த 13 ஆண்டுகளாக ஈடுபட்டிருக்கிறது;

நண்பா! உலக நாடுகள் பல, சுதந்திரத்திற்காகக் குற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் போராடி வெற்றியீட்டியிருக்கின்றன. ஐரிஷ் மக்கள் அயர்லாந்து விடுதலைக்கு 300 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து போராட வேண்டியிருந்தது. அப்படி

யிருக்கும்போது ஆக 13 ஆண்டுகாலத்தில் தமிழரசு இயக்கம் விடுதலையை பெற்றுத்தந்துவிட முடியும் என்று எதிர்பார்ப்பதும், எதைச் செய்துவிட்டது, என்று ஏன் எந்த தொனியுடன் கேட்பதும் அரசியல் புரியாதோர் கூற்று என்பதை மறவாதே!

நண்பா, தமிழரசுக்கட்சி தான் இந்நாட்டுத் தமிழினத்தவரை ஒரே தேசிய இனமாக்கியது. யாழ்நகர், மன்னார், வவுனியா, மட்டுநகர், திருமலை, மலைநாடு என்று பிரிந்து பிளவுபட்டு போதம் பேசி நின்ற தமிழர்களை ஒரே அணியின் கீழ் கொண்டுவந்தது தமிழரசு ரன்றி வேறு யார்?

சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை எதிர்த்து 1956ம்

ஆண்டு ஆனி 5ந் திகதி காலி முகத்திடலிலே பச்சை இரத்தம் காட்டியவர்கள் யார்? தமிழரசுரல்லவா? ஈழத்தமிழினத்தின் விடுதலையை காணவேண்டுமென்பதற்காக வாத்தகாலுடன் சத்தியாக்கிரகப் போரில் ஈடுபட்டு சிங்களக்காடையர்களால் உடைகள் கிழிக்கப்பட்டு, உருட்டி உருட்டி உடைக்கப்பட்ட எங்கள் தியாக மாமலை அமரர் வன்மைய சிங்கம் எந்தக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று கேள் நண்பா!

மண்டலையை பிளந்தாலும் தமிழர் மானம் காப்பேன் என்று காடையர் கல்லடிபட்டு பிளந்த நெற்றியுடன் குருதி கொப்பளிக்க உரிமைப் போரில் ஈடுபட்டிருந்த சுதந்தரத்தமிழன் அமிர் எங்கள் கட்சிக்காரன் அல்லவா?

சிங்களக் காடையர்களின் வெறிக்கு தன் காதைப் பறி கொடுத்த தாமரைக்குளம் செல்லையா நமது தோழர் அல்லவா? குண்டாந்தடியால் அடித்தாலும், குண்டாந்தடிதான் உடையும்—எங்கள் கொள்கை யுறுதியுடையது என செயல் மூலம் நிரூபித்தவர் எங்கள் டாக்டர் நாகநாதன் அல்லவா? போராட்டத்தில் போலீசாரின் தாக்குதலுக்கு தனது உடம்பைப் பலியாக்கி இன்று நோயாளியாக கஷ்டப்படுகிறார் டாக்டர்!

இன்னும் சொல்லட்டுமா? சிங்கள மந்திரிகளுக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டி பொலீஸ் குண்டாந்தடிக்கு இசைக்காகி, நோய்வாய்ப்பட்டு மடிந்த கந்தையா,

களத்திலே தன்னைப் பலியாக்கிக் கொண்ட ஏளம்பரம்,

சிங்களவரிடமிருந்து திருமலையை மீட்க போரிட்ட செயல் வீரன் வரோதயன்,

தமிழ் மொழிக்காகப் போரிட்டு உயிரை விட தமிழ்நாட்டில் மட்டுமா நடராசன் இருக்கிறான்? இதோ ஈழத் தமிழகத்திலும் நானொரு நடராசன் இருக்கிறேன் என்று கூறி தமிழ் மொழிக்காக துப்பாக்கி ரவைக்கு தன் இன்னுயிரைப் பலியாக்கிய திருமலை தியாகி நடராசன்

மட்டக்களப்பு மறத் தமிழன் இராசதுரையின் அடியொற்றி மொழிப் பேரில் குதித்த இன்னலற்ற இளைஞர் இராசந்திரன்,

இப்படி கூறிக்கொண்டே போனால் பட்டியல் பெருகும் நண்பா! அதனால் விடுகிறேன். இத்தனை தியாகிகளால் உருவான கட்சி தான் நமது கட்சி.

தியாகம்தான் நமது மூலாதாரம். இரத்தம், வியர்வை கண்ணீர்—இவைதான் நமது இயக்கம் தரக் கூடிய 'மூக்கனிகள்'. இந்த 'மூக்கனிகளைக்' விரும்புவோர்க்கு மட்டுமே இங்கு வேலை. திருமலை மநாடு எடுத்த தீர்மானங்களே நமது விடுதலைச் சாசனம்!

நண்பா, 11 வது மாநில மாநாடு திருப்பு முனையாக அமைந்து புதிய வழிகாட்டப் போவதாக தளபதி 'அமிர்' அறிவித்திருக்கிறார். போர்க் குரல் மீண்டும் கேட்கலாம். முரசு முழங்கலாம், 'எதற்கும்' தயாராக இருங்கள்.

அன்புத் தோழன் 'கோவை'

பல மடங்கு பயன் பெற பாவியுங்கள் திறீரோஸஸ்

தரத்தை நாடும் புகை பிடிப்பாளர் வேறொதைக் கொடுத்தாலும் விட்டுமாற விரும்பாத சிறப்புக்கள் சில உண்டு. சுவை அவற்றில் ஒன்று — செறிந்த சுவை! நேர்த்தியான புகை யிலைக் கலவை மற்றது. அதுவே உண்மையான திருப்தி தரும் புகைபிடி இனபத்தை எப்போதும் அளிப்பது. இந்தச் சிறப்பெல்லாம் சேர்ந்த ஒரே சிகரெட்டான் — திறீரோஸஸ்.

அது இலங்கையின் அபிமான சிகரெட்டாகத் திகழக் காரணம் அதுவே!

தரத்தை நாடுவோர் இதை விடச் சிறப்புக் குறைந்ததை நாடாமலிருக்கக் காரணமும் அதுவே!

திறீரோஸஸ் - முற்றிலும் சுவையான முழுத் திற்ப்புகளும்.

இது முக பொதுச் செயலாளர் செய்தி

தமிழரசு மாநில மாநாட்டையொட்டி இ. தி. மு. க. பொதுச் செயலாளர் விடுத்ததுள்ள செய்தியொன்றில், மாநாடு வெறும் கூடிக்கலை யும் ஒன்றாக இராமல், தமிழர் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக் கூடிய நல்ல திட்டம் தீட்டி செயற்பட வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்.

வாழ வாழவிடு என்பதே எமது கோள்கை!

உரிமைவேட்கையை உணர்த்த மாநாட்டுக்கு திரண்டு வருவீர்!

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் 11 ஆவது மாநில மாநாடு இம்மாதம் 7ம் 8ம் 9ம் திகதிகளில் உடுவில் திறந்தவெளி அரங்கில் நடைபெறவிருக்கின்றது. மந்தமான ஓர் அரசியற் சூழ்நிலையில் தீர்க்கமான ஓர் முடிவின் இம்மாதநாட்டில் தமிழ் பேசும் மக்கள் எடுக்க வேண்டிய ஓர் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டு எமது கோரிக்கைகள் மறுக்கப்பட்டன. எனவே நாம் போராட்ட வழியைப் பின்பற்றி 1961ல் அறப்போர் மூலம் எமது உரிமைக்காகப் போராடினோம். அதனால் இரு மாகங்கள் சிங்கள ஆட்சி வடகிழ் மாகாணங்களில் நடைபெற முடியாத நிலை ஏற்பட்டு அவசரகால

டன் ஒப்பந்தம் செய்து தேசிய அரசை அமைக்க உதவினோம். நட்புக்கரம் நீட்டி எமது இனத்தைப் பாதிக்கும் சில மசோதாக்களிற்கு விட்டுக் கொடுத்தும் உதவினோம். அவ்வாறு நாம் விட்டுக்கொடுத்து நேசக்கரம் நீட்டியும் எமது குறைந்த பட்சக்

பெறமுடியாத தென்ற நிலை இப்போது இதுவரை அவ்வித நம்பிக்கை கொண்டிருந்தவர்களுக்கு வெட்ட வெளிச்சமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே இனி நாம் எந்த வழியில் எமது உரிமைகளைப் பெற வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்யும் பொறுப்பு மக்கள் முன் விடப்பட்டுள்ளது.

வகையில் எமது மாநாட்டை ஒழுங்கு செய்துள்ளோம். எனவே தமிழ் மக்களின் உணர்வினைத் தட்டி எழுப்பும் வகையில் விவசாய, கைத்தொழில் கண்காட்சிகளையும் எமது போராட்ட வரலாறு பற்றிய புகைப்படக் கண்காட்சிகளையும் ஒழுங்கு செய்துள்ளோம். மேலும் விவசாய மாநாடு, தொழிலாளர் மாநாடு, மாதர் மாநாடு, கவி அரங்கு, இலக்கியப் பேரவை, இசை நிகழ்ச்சிகள், நாடகங்கள், நடனங்கள் ஆகிய பல நிகழ்ச்சிகளை மக்கள் உள்ளத்து அறிவொளி வீசும் வண்ணம் அமைத்துள்ளோம்.

வரவேற்புக்குழு இணைச்செயலாளர் அருணாசலம் அழைப்பு!

கடந்த காலங்களிலெல்லாம் எமது மாற்றுக் கட்சியினர் சிங்கள மக்களுடன் ஒத்துழைத்தால் எமது உரிமையை நாம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதனைவிடுத்து அவர்களுடன் பகைத்துக் கொள்வதால் ஒருபோதும் பெறமுடியாது என்று கூறினார்கள். எனவே தமிழரசுக்கட்சி 1957ல் திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டார நாயகாவடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு சிறிவங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கம் அமைக்க உதவி செய்தது. ஆனால் முடிவில் பெளத்த பிக்குகளினதும் ஒரு சில தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளினதும் விஷமத்தனமான செயலால்

நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் எமது மாற்றுக்கட்சியினர் டட்லி சேனநாயகா நல்லவர் என்றும் அவருடன் ஒத்துழைத்தால் உரிமைகள் கிடைக்குமென்றும் சென்ற முறை அவ்வாறு செய்யாது தமிழரசுக்கட்சி பஸ்சைத் தவறவிட்டு விட்டதென்றும் கூறினர். எனவே நாம் 1965ல் தேர்தல் முடிந்ததும் திரு. டட்லிசேனநாயகாவு

கோரிக்கைகளான மாவட்ட சபை, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் ஆகியவைகூட புறக்கணிக்கப்பட்டு நாம் ஒத்துழைப்பதால் உரிமை பெற முடியாதென்பதையும் எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் தமிழர்களின் உரிமைகளை அவை வழங்க ஆயத்தமாக வில்லையென்பதையும் தேசிய அரசும் காண்பித்து விட்டது. எனவே ஒத்துழைப்பதனால் ஒருபோதும் உரிமை

இத்தகைய சூழ்நிலையில் எமது 11வது மாநில மாநாடு ஆரம்பமாகிறது- எனவே இம்மாநாடு மிகவும் அரசியல் முக்கியம் வாய்ந்ததொன்றாகும். நமது இனத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு வக்களின் எழுச்சி மிக அவசியமாகும். எழுச்சி அரசியல் துறையில் மட்டும் ஏற்பட்டால் போதாது. சகல துறைகளிலும் மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டாகவேண்டும். கல்வி, கலை, நாடகம், பொருளியல், இசை, தொழில், விவசாயம், சமூக ஒழுக்கம் ஆகிய எல்லா துறைகளிலும் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டாக வேண்டும். இத்தகைய ஓர் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும்

தமிழினத்தின் கலை, கலாச்சாரச் சிறப்பினை விளக்கும் முறையிலும் அரசியல் உணர்வினை வளர்க்கும் முறையிலும் மாபெரும் அலங்கார ஊர்வலத்தினை ஒழுங்கு செய்திருப்பதுடன் மாநாட்டில் தொண்டர்படை அணிவகுப்பிற்கும் ஒழுங்கு செய்துள்ளோம். வாழு, வாழவிடு என்பதே எமது கொள்கையாகும். எனவே தமிழ்பேசும் மக்கள் யாவரும் ஒன்று திரண்டு மாநாட்டின் சகல நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொண்டு எமது உரிமை வேட்கையை ஆட்சியாளர் உணரச் செய்யுமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

அரசியல்வரலா...

எதிர்பார்த்தோம் ஆனால் இவ்வரசாங்கமும் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைத்தான் இத்துறைகளிலே கடைப்பிடிக்கின்றது. தமது படித்த இளைஞர்களுடைய தொழில்வாய்ப்பு வசதிகள், எமது கைத்தொழில் அபிவிருத்தி, காங்கேசன்துறைத் துறைமுக விரிவாக்கம் முதலியவற்றில் எவ்வித முன்னேற்றத்தையும் நாம் காணவில்லை. எமது பிள்ளைகளுக்குரிய கல்வி வசதிகளிலும் எமது பகுதிகளின் பாடசாலை வளர்ச்சியிலும் இவ்வரசாங்கம் எந்தவித

கவனத்தையும் செலுத்தவில்லை. இத்தகைய காரணங்களினால் இன்றைய அரசாங்கத்திலே நாம் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை படிப்படியாக நவிவுற்ற போதிலும் அரசாங்கத்துடன் தொடர்ந்திருந்தோம். ஏனென்றால் நாம் பலம்வாய்ந்த ஒரு கட்சியை கட்டுப்படுத்தி அதனோடு சேர்ந்து இந்நாட்டின் அரசாங்கத்தை அமைக்கும் சூழ்நிலையையும் சந்தர்ப்பமும் எப்பொழுதும் கிடைக்கப்போவதில்லை. கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைத் தக்கவாறு பயன்படுத்திப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்களைப் பெற்றவிட வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன்

எனவே அரசாங்கத்துடன் இருந்தோம். இந்நிலையில் கோணைசுவரப் பிரச்சினை எழுந்தது. இப்பிரச்சினை மட்டுமல்ல பெளத்த சிங்கள மக்களின் வேண்டுகளின் பெயரில் பல நகரங்கள் புனித நகரங்களாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், பன்னெடுங் காலமாகச் சைவர்களுக்கு அருள் மிகுந்த தலமாக விளங்கிய திருக்கோணைசுவரத்தை, பாடல் பெற்ற புண்ணிய தலத்தைப் புனித நகரமாக்க எமது அமைச்சர் மேற்

கொண்ட முயற்சிகளை ஒரு பெளத்த பிக்குவின் எதிர்ப்பின் காரணத்தால் பிரதமர் நிறுத்தி வைத்தமை, இந்த நாட்டிலே வாழும் தமிழர்களுக்கும் சைவப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் பெரும் அவமானத்தை இழைத்ததால், மதிக்காதவரோடு கூடியிருந்து மானத்தை இழக்க விரும்பாத நாம் அரசாங்கத்தை விட்டு வெளியேறினோம். இந்நிலையில் நாம் செய்ய வேண்டியது யாது என்பது

பற்றி இங்கு கூடியுள்ள தலைவர்களும் கட்சிப் பிரமுகர்களும், பிரதிநிதிகளும் கலந்து ஆலோசித்து ஆக்கபூர்வமான ஒரு முடிவுக்கு வருதல் அவசியமாகும் என்பதனை வலியுறுத்தி, உங்கள் அனைவரையும் சீரும் சிறப்பும் மிகுந்த, பேரும் புகழும் பொலிந்த செந்தமிழ் அன்னையின் பெயரால் வாழ்வு பெருக வருக என்று மீண்டும் வரவேற்று அமர்வின் நேன்.

சித்திரைப் பெண்ணை கவனம்!

—செ. குணரத்தினம்

புத்தாண்டே உன் வரவால் இலங்கைத்தீவில் புதிய ஒளி வீட்டுமே! புகழோங்கட்டும்! எத்தனையோ ஆண்டுகளாய் எங்கள் கூட்டம் எண்ணிவரும் எண்ணங்கள் ஈடேற்றும் சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் இங்கேவந்து சஞ்சலத்தை மூட்டாமல், சதுராமல் புத்தியோடு போய்விடுவாய் இல்லாவிட்டால் போகமுன்பே உன் சிரசை அறுப்பேன் உன்னை!

★

ஆண்டொருக்கால் விதம்விதமாய் இங்கேவந்து அழகுநடை காட்டியெமை மயக்கிப்போன ஆண்டெல்லாம் போனதடி! இனிபும் வந்து ஆபாதே அழகாட்டம், தமிழா கூட்டம் மாண்டொழிய வில்லையடி! மறத்தமிழன் மாழ்வதென்றால் சங்கொலிக்கும் உலகமெங்கும்!

வேண்டுமென்றே நானுரைக்கவில்லை, நெஞ்சின் வேதனையாக இதைச் சொன்னேன் கவனம் பெண்ணே!

கலப்பற்ற அலுமினியம் மங்காத பிரகாசம்—நீடிய உழைப்பு

இவற்றிற்கு

டொலர் அலுமினியம்

டொலர் அலுமினியப் பாத்திரங்கள்

டொலர் கோப்ரேசன்

14, டாம்வீதி, கொழும்பு-12.

'புதிய' சிங்களவரும் 'பழைய' தமிழரும்!

ஈழத்தின் பழங்குடி மக்கள் தமிழர். இலங்கை வாழ் சிங்கள மக்கள் அத்திலில் பிற நாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறிய புதியர். அம் மக்கள் தம் அயன்மையை மறந்து இலங்கை முழுதும் அனாதியாய் தமக்கே தனி உரிமையுடையது போலவும். அங்கு தமிழர் அந்நியர் போலவும் நினைப்பதோடமையாது அந்நாட்டில் தமது சிங்கள மொழி மட்டுமே ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு தமிழை அழித்தொழிக்கவும் முயலுகின்றனர்.

ஈழம் என்பது இலங்கைடன் பழைய தமிழ்ப் பெயர். ஈழம் என்றும் இலங்கை ஆதியில் இந்தியாவின் தென்பகுதியான தமிழகத்தின் தொடர் நிலமாய் இருந்து பின் அதன் பெரும் பகுதி சட்டக் கொண்ட போது ஈழம் அழியாமல் எஞ்சி நின்ற திட்டு. அதற்கும் தமிழகத்திற்கும் இடைநிலையம் கடந்து சிறுகையான மன்னார்க் குடாவாலும் பாக்கு நீரிணையாலும் பிரிந்த திட்டாக நிறுத்தப்பட்டது. தமிழின் சிறப்பெழுத்தான 'ழ' கரம் தம்மொழியில் இல்லாத ஆரியர் தமிழகத்தை திராவிடம் என்றது போல ஈழத்தை இலங்கையென வழங்குவாயினர். அது என்றும் உள்தென் தமிழ் நிலத்தோடு நின்று நிலவும் திவு. அது என்றும் தமிழருக்கு உரியது. தமிழரே முன் ஆண்டது. சிங்களவரை என்றுமே ஈழத்தார் இலங்கையர் என்றும் இன்னும் சிங்களவர் என்றே அழைக்கப்பெறாதென்றே, அவர் வட இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குள் மறைவாக வந்து குடியேறிய புதியர் என்பதை விளக்கும்:

வருகிற அயலவரை வெறுக்காமல் விலக்காமல் பூவுவதே தமிழர் இயல்பு.

அதனால் அங்கு வந்து குடியேறிய சிங்களவரைப் பங்காளிகளாகக் கொண்டு தமிழர் தழுவினர். தம் இயல்பால் சிங்களர் தமிழரை வெறுக்கலாண்ர்.

முன்னிருந்த செவியை பின் முளைத்த கொம்பு மறைப்பது போல புதிய சிங்களர் பழைய தமிழரைத் தாழ்த்த முயலுகிறார். நாளடைவிலே ஈழத்தில் வந்த சிங்களர் பல்கிப் பெருகி பர

றுத்தும் நல்வழி, தமிழர் வெறும் ஏழைக் கோழைகளல்லர்; அவசியம் நேர்ந்தால் பாரையும் எதிர்க்கத்தயங்கார்; போரில் யாருக்கும் இளைக்கமாட்டார் என அறிவிப்பதேயாகும். 'இருந்தால் இருப்போம்; எழுந்தோமே யாயின் பெருங்காளமேகமாவோம்; என்பதை அறிவுறுத்தலே சாலச் சிறந்த வழியாகும்.

பகமலை சோமசுந்தர பாரதியார்

வலாயினர். தந்தலம் பெண்தமிழர் வந்த புதியருக்கு வேண்டும் இடம் கொடுத்து உதவினர். அதன்பலன் இலங்கையிற் புதிய சிங்களர் பழைய தமிழரை அந்நியரென்றும் அவர் தமிழ் மொழி நம் நாட்டுக்கு வேண்டாமென்றும், வெறுப்போடு தம் ஜனப்பெருக்கின் தழுக்கால், நாணமல் ஆட்சி அறம் மறந்து சட்டமூலம் ஆணையிடவும் துணிகின்றார்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் தமிழர் தயாளமும் சாந்தமுமே யாகும். இவர் தம் செருக்கைப் போக்கி அறிவு

தமிழ்பேசும் பகுதிகள் எல்லாம் தமிழ் மாகாணங்கள் ஆக்கப்பட்டு சுயாட்சி மாகாணமாகவோ அல்லது தனிவேறு அரசியலாகவோ அமைக்க முயல்வோம் என தெளிவுற அறுதியிட்டுரைத்தல் வேண்டும். தமிழ் பேசுவோரெல்லாம் மானங்கருதி ஈனத்தவிர்க்க ஒருமைப்பட்டு தம் பழம் பெருமையை நாட்டமுன்வரவேண்டும். உறங்காமல் எழுக! ஓயாதுழைத்து உயர்க!

இலங்கை தமிழர் கொள்கை!

—பாவேந்தர் பாரதியார்—

இலங்கைத் தமிழர் துலங்க எண்ணினால் அவர்கள் ஒற்றுமை அடைய வேண்டும் வேற்றுமை விளக்கும் ஆற்றல்கள் எவற்றையும் கானறுமிழ்தல் வேண்டும். கழிவடைச்சாதி சமயம் என்னும் எவற்றையும் மதித்தல் கூடாது; மறப்பது நன்று: தமிழர் நலத்தை தாக்கும் கட்சிகள் எவற்றிலும் எவரும் சேர்தல் சரியன்று. தமிழர்கள் அனைவரும் கூடித்தக்கதோர் கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தாய்மொழியான தமிழ்மொழி வாழ்ந்தால் தமிழர் வாழ்வார்; தமிழ்மொழி வீழ்ந்தால் தமிழர் வீழ்வார்; தமிழ் தமிழர்க்குயிர் தமிழன்னைக் கொரு தாழ்வு நேர விடுதலின் உயிரை விடுதல் தக்கது செந்தமிழ் மக்கள் சிறுபான்மையோரெனச் சிங்களர் பெரும்பான்மையோரெனச் செப்பித், தமிழர் உரிமையை தலை கவிழ்க்க என்னும் எண்ணம் இழைக்கும் திமைகள் எவற்றையும் தமிழர் எதிர்க்க வேண்டும் மானங் காப்பதில் தமிழ் மக்கள் சாதல் நேரினும் தாழ்க் கூடாது. இவைகள் இலங்கைத் தமிழர் கொள்கைகள்! யாவர் இவற்றை எதிர்ப்பினும் விடற்க! வெல்க இலங்கைத் தமிழர்! வெல்க தமிழே! மேவுக புகழே!!

இலங்கை தமிழரின் பாதுகாப்பு அரண் தமிழரசுக் கட்சி!

தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டு வாழும் எல்லோரும் தமிழரே. அவர்கள் எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் தமிழர்கள் தான். அவர்கள் பிரிக்க முடியாத ஒரே தேசிய இனத்தினர். நாடு மாறினாலும் இந்த இனம் மாறுவதில்லை. தமிழர்க்கு மட்டுமன்றி ஆந்திரர், கேரளர், கன்னடர்

லும் அரசுகள் அமைப்புக்களிலுள்ள விதிகளாலும் தகர்த்து விட முடியாது. தகர்க்கவும் கூடாது. ஆனால் இலங்கையில் வாழும் தமிழர்க்கு ஓர் கடமையுண்டு. அதாவது அவர்களுடைய தாய்மொழியுணர்ச்சி— தமிழின்பற்று

ழகத்திற்கும் இலங்கைத்தமிழகத்திற்கும் உள்ள உறவு மறுமலர்ச்சி காரணவிரும்புகிறது தமிழரசுக்கழகம்.

ம. பொ. சி.

இலங்கையின் தேசிய நலன்களுக்கு துரோகமானதாக இருக்கக்கூடாது. இந்தக் கடமையுணர்ச்சியோடு இலங்கைக்கு வெளியேயுள்ள தமிழ் மக்களோடெல்லாம் இலங்கைத் தமிழர்கள் உறவு கொள்ளவேண்டும். அதே கடமையுணர்ச்சியுடன் இந்தியாவின் தேசிய நலன்களுக்கு ஒத்தவகையில் தாயகத்தமிழர்களும் உலகத்தமிழர்களோடு உறவு கொள்ளவேண்டும். இந்த வகையிற்றும் இந்தியத்தமிழ்

இலங்கைத்தமிழர்களின் பிரதிநிதித்துவ அமைப்பாகிய தமிழரசுக்கட்சிக்கும் தாயகத்திலுள்ள தமிழரசுக் கழகத்துக்கும் கொள்கையளவில் அதிக வேற்றுமை இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. முக்கியமாகத் தமிழ் மொழியின் உரிமை, தமிழ் இனத்தவரின் ஒற்றுமை என்ற இரண்டு விடயங்களில் தமிழரசுக்கட்சிக்கும் தமிழரசுக்கட்சிக்கும் இடையே கருத்து வேற்றுமை இல்லை; எனவே தமிழுக்கும் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு அரணாக விளங்கும் இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சிக்கு எனது வாழ்த்துக்களை வழங்குகிறேன். அதன் இலட்சியங்கள் எல்லாம் வெற்றிபெற்று இலங்கைத் தமிழர்கள் இன்னவற்ற இன்பவாழ்வு வாழ வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கிறேன்;

ஆசிய ஒவ்வொரு இனத்தவர்க்கும் இந்த இலக்கணம் பொருந்தும். வாழும் தேசத்தை யொட்டி வளரக்கூடியது சமுதாய உணர்ச்சி. வழிபடும் தெய்வத்தையொட்டி எழக்கூடியது சமுதாயப் பற்று. பேசுகின்ற மொழியைத் துணைக் கொண்டு தோன்றக்கூடியது இனவழிப்பட்டபாசம். இத்தகைய பாச உணர்ச்சி இந்தியத்தமிழருக்கும் இலங்கைத்தமிழருக்கும் உண்டு.

வாழும் நாடு காரணமாக இலங்கையில் வாழும் தமிழர்கள் இலங்கையரே. அது போல இந்தியத்தமிழரும் இந்தியரே. ஆயின் தமிழைந்தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ள காரணத்தினால் இந்த இரு தரப்பாரும் ஒரே இனத்தவர். அதாவது இனத்திணைப்பெயர்சென்றனர். அந்த உணர்ச்சியை, தடையுத்தரவுகளா

என்ன பிரச்சினை? என்ன கவலை? இன்றோடொழியுங்கள்

உங்களுடைய வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமில்லையா? இன்றே பி. எம். திஸ்ஸாநாயக்கா அவர்களை சந்தியுங்கள்:-
 குடும்பத்தில் தகராறு ஏற்பட்டு வருகிறதா? நினைத்த பதவி கிடைக்கவில்லையா? நினைத்த காரியம் ஏக கூடவில்லையா? நினைத்த பெண்ணை திருமணம் முடிக்க முடியவில்லையா? நிம்மதியான நிலையில்லாமல் அல்லும் பகலும் அவதிப்படுகிறீர்களா? வியாபாரத்தில் முன்னேற்றமில்லையா? வேளாண்மையில் வெற்றி காரண முடியவில்லையா? எல்லாவற்றிற்கும் பி. எம். திஸ்ஸாநாயக்கா அவர்களை சந்தியுங்கள்; எனில் எல்லாவற்றையும் முடித்துக் கொடுப்பார்:-
 முதன் முதலில் இலங்கையில் அரசாங்க அனுமதி பெற்று மாந்திரீககுப்த விஞ்ஞான, முறைப்படி செய்து கொடுத்து பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு சாந்தியையும் சந்தோஷ வாழ்வையும் அளித்தவர் பி. எம். திஸ்ஸாநாயக்கா அவர்களே!

இதை எவரும் மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. (அரசாங்க அனுமதி பெற்ற மாந்திரீக நிபுணர்)
பி. எம். திஸ்ஸாநாயக்கா,
 103, ஸ்ரீ சங்கராஜ மாவத்தை, மருதானை, கொழும்பு.
 தொலைபேசி: 33955
 த. பெ. இ: 1281—கொழும்பு-10
 கம்பன்—தொலைபேசி: 354.

வேடதாரிகளுக்கு இடமில்லை!

தமிழரசுக் கட்சி தமிழ் மக்களுக்காக இரத்தம் சிந்தி இறந்த தியாகிகளின் உழைப்பால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்சி வீண் வேடதாரிகளையும் போலிகளையும் உடைய கட்சியல்ல. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இங்கு இடமில்லை!
 —கா. ஜே. வே.

தாய் மொழி

“தாயகத்தை விட்டுப் பிரியப்போகிறேன், நாளை தினம், என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம் அந்த நேரத்தில், நாட்டு மக்களுக்கு என்ன தந்துவிட்டுச் செல்கிறீர்— நாட்டவருக்குத் தங்கள் அளித்திட விரும்பும்கடைச் செய்தியாது? என்று என்ன வினவிடின். அயரிஷ் இனத்தவராகத்

நாடு சாகும்!” என்று ஏரத்து, வீர உணர்ச்சியை ஊட்டி, மக்களைத் திரட்டி, விடுதலைப்போர் நடாத்தி, வெற்றிபெற்ற மாவீரன், ‘திவேலரா’ அந்த. விடுதலை வீரன், கூறுகிறார். ‘மொழி காப்பாற்றப்பட வேண்டும் இனம் ஆழிந்துபடாமலிருக்க வேண்டுமானால் என்று.

ஆமாம்! உண்மைதானே அது, ஒவ்வொரு இனத்துக்கென ஒவ்வொரு மொழி இயற்கையாக அமைந்திருக்கிறது. அந்த மொழி, ‘வாழ்க்கை வழி’யை அந்த இன மக்களுக்கு அமைத்துத் தருகிறது. ஓராண்டு ஈராண்டல்ல. பல தலைமுறைகளாகச், சிறுகச் சிறுகச் சமைக்கப்பட்டுக், கூட்டாகி, ஒரு பேருகு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அந்த மக்கள், உலவும் நாடு, வேட்டையாடி மகிழ்ந்திடும் காடு, நீந்தி விளையாடும் ஆறுகள், உழுது பயன் காணும் வயல்கள், உழைப்புடன மதிநுட்பத்தை இழைக்கும் தொழிலினங்கள், குலவி இன்புறும் மனைகள்— இங்கெல்லாம், எண்ணங்களை, எடுத்துக் கூறிக் கூறியும், பிறர் கூறிக் கேட்கும், கலந்துரையாடியும், கருத்துகளை உருவாக்கி, பிறகு அதனைக் காப்பாற்றிடவும், வளர்த்திடவும், வழிவகை கண்டறிகின்றனர். இந்தச் சீரிய செல்வத்தை மக்கள்,

மது, பிறகு உலகுக்கு அளிப்பதுமாகும்.

இதனை அறிந்ததால் தான், மொழி, இனம், பண்பாடு, என்பவைகள் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்புடையன என்கின்றனர்.

மொழி உணர்ச்சி ஒரு இன மக்களுக்கு உயிருட்டம் தருகிறது.

அந்த இனத்துக் கென அமையும், தனி இயல்புகள், சிறப்புகள், அந்த ‘மொழி வழி’ நின்றபெற்றது. எனவே அந்த மொழியை இழந்து விட்டால், அந்தத் தனி இயல்புகள், சிறப்புகள், மங்கி மடிந்துபோகும், அல்லது வேறு பிறவற்றுடன் கலந்து, உருவம் கெட்டுப், பலன் பாழ்பட்டுப் போய் விடும். இதனை நன்கு ஆய்ந்தறிந்தவர்களே, எந்த ஒரு இனமும் தந்தாய் மொழியினை அழிந்துபட விடக் கூடாது, என்று கூறினர்.

அயர்லாந்து, பிரிட்டிஷ் பிரியில் இருந்தது; கேடு பல சூழ்ந்தன, வறுமை கொட்டிற்று, பஞ்சம் தலை விரித்தாடிற்று; உழவு அழிந்தது; தொழில் நசிந்தது; வாணிபம் பாழ்பட்டது.

எனின், எமக்குச் சொறு வேண்டும்! வேலை வேண்டும்!! என்று அயர்லாந்து

போதும், என்ற விதமான நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

தம்பி! கொள்ளும்புல்லும் நிரம்பத் தந்திட்டாலும், காளை, கட்டு அவிழ்த்துக் கொண்டு, தன்னிச்சையாக ஓடத்தானதுடிக்கும், பார்த்திருக்கிறாய் அல்லவா! வயிறு நிரம்பி விட்டது, இனி நமக்கு என்ன கவலை என்று இருந்துவிடாது. எவனோ, கட்டிப் போட்டு வைத்திருக்கிறான்; இந்தக் கயிறு அளவுக்குத்தான், நாம் உலவ முடிகிறது, ஏன், கட்டுண்டு கிடக்கவேண்டும், நம்மைக் கட்டிப் போட்டுவிட்டு, இவனென்ன நமக்குப் புல்லும் கொள்ளும் தருவது! நமக்கென்ன, நமது தேவைக்குப் போதுமான தீயியைத் தேடிப் பெறுகக்கொள்ள ஆற்றல் இல்வையா! எவ்வளவு பசுமை நிரம்பிய இடங்

ஆனால், ‘மொழி’ இருப்பதால்தான் எத்தனை எத்தனை காலம், ஆதிக்ககாரன் தன்னிடம் உள்ள எல்லா விதமான படைக்கலன்களையும் கொண்டு அடக்கி ஒடுக்கி வைத்தாலும், அடக்கி வைக்கப்பட்ட மக்கள், விடுதலை உணர்ச்சியை அடியோடு இழந்து விடுவதில்லை. விடுதலைப் போர் தொடுத்திடும் துணிவு பிறவாமலிருக்கக்கூடும்— ஆனால் அந்த உணர்ச்சி அழிந்துபடுவதில்லை. மொழிதான் அதற்குக் காரணம்.

எண்ணங்களை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள, மனதிற்பட்டதை எடுத்தியம்ப, நமது கதி இதுதான் என்ப

ஏன்

தொடர்ந்து வாழ விரும்பினால், அயரிஷ் மொழியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்— என்றுதான் கூறிச்செல் வேன்.”

பிரிட்டிஷ் பிரியிலிருந்து தாயகத்தை— அயர்லாந்து நாட்டை மீட்டிட, அரும் பாடுபட்ட, வீரன், அகில உலகு பாராட்டத்தக்க ஆற்றல் மிக்கோன், திவேலரா இதுபோலக் கூறினார்.

பேரறிஞர் அண்ணா

கள் உள்ளன. அங்கெல்லாம் ஒடித்திரிந்து, தினி தின்று மகிழத் தெரியாதா, கட்டிப் போட்டுவிட்டானே! என்று கூறுவதுபோலக், காளை துள்ளுகிறது, நெம்புகிறது, வாலால் அடித்துக் காட்டுகிறது. காலால் தரையைக் கிளறுகிறது. கிட்டே சென்றால் முட்டித் தள்ளவே வருகிறது அல்லவா?

அந்தக் காளை, கிழகு தட்டிய தாகி விட்டால், என்ன செய்யக் காண்கிறாய்? போட்டதைத் தின்றுவிட்டு, அசைபோட்டுக் கொண்டு கிடக்கிறது; தட்டித் தட்டித்தான், எழுந்தே நிற்கச்

றென்றும் என்று கேட்டிட இவ்விதமா தமது முன்னோர்கள் இருந்தனர் என்று பேச, இடுக்கண் வந்த காளை அவர்கள் யாது செய்து இன்னலைய் போக்கிக்கொண்டனர் என்பது குறித்துக் கலந்துரையாட, மொழி பயன்படுகிறது.

அவ்வப்போது தோன்றும், எண்ணங்களை மட்டும் பெறுவது போதும் என்றால் எந்த மொழியைக்கற்றுக் கொண்டாலும், அம்மொழியில் பேசலாம்; போதும், ஆனால், விடுதலை உணர்ச்சிபெற, அவ்வப்போது தோன்றும் உணர்ச்சிமட்டும் போதாது;

காப்பாற்றப்பட வேண்டும்?

வல்லமை மிக்கவர்கள் இந்த பிரிட்டிஷர்! அவர்களின் படை பலம், பயமுட்டுவதாக இருக்கிறது. எதிர்ப்போரைக் கொன்று குவிக்கின்றனர்; நரகே நாசப் படுகுழியில் நள்ளப்படுவதாயினும் சரி, எங்கள் ஆதிக்கத்தை மட்டும் விடமாட்டோம் என்று கொக்கரிக்கின்றனர்; கொக்கரிப்பது மட்டுமல்ல, கூசாது கொடுமை பல செய்கின்றனர்; இவர்களை எப்படி வீரட்டுவது, வீழ்த்துவது? தாயகத்தை எங்ஙனம் விடுவிப்பது என்று, மக்கள் மருண்டு கிடந்தபோது, ‘சாகத் துணிந்திடின், நாட்டினரே! நாடுவாழும்! வாழ வேண்டுகோள் என்று அலைந்திடின்,

பெற உறுதுணையாக நிற்பது அவர்க்கென அமைந்த மொழி, எனவே தான், மொழி— என்பது வாழ்க்கை வழியினை அமைத்தனிக்கிறது என்று அறிவாளர் கூறுகின்றனர்.

தட்பவெட்ப நிலைக்கேற்ப மொழி, உருவாக்கப்படுகிறது.

பலப்பல நூற்றாண்டுகளாக, ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கட் தொகை, அந்த மொழி மூலம், நங்கள் எண்ணங்களை எடுத்தியம்புவதாலும் கேட்டுப் பயன் பெறுவதாலும், கருத்துகள் உருவாகின்றன. அந்தக் கருவூலம், அந்த இனம், தேடிப்பெற

நாட்டுமக்கள், கேட்டனரோ எனின், இல்லை. எமக்கு எழுது நாடு வேண்டும்! நாட்டு ஆட்சி எம்மிடம் இருக்கவேண்டும்! என்றுதான் கேட்டனர். ஏனெனில், வேறோர் நாட்டின்பிரியிலிருக்குப்போது பசியும் பஞ்சமும்பல்வேறு விதமான கொடுமைகளும் தாக்குவது மட்டுமல்ல. இன இயல்பு அழிக்கப்பட்டிப் போகிறது! அந்த இன இயல்பு அழிந்து விட்டால், பிறகு என்றென்றும் நியிர்ந்து தின்று, உரிமையைக் கேட்டிடும் சூணிலை அற்றுப் போய் விடும். வயிற்றுக்குச் சொறு மாட்டும் இடைந்தால்

செய்ய முடிகிறது. காளைப் பருவத்து முடுக்கு மடிந்து போய் விடுகிறது. நமக்கு இனி இதுதான் கதி! என்ற தீர்மானத்துக்கு வந்து விடுகிறது.

ஆதிக்கத்தைப் புகுத்துவோர், விடுதலை உணர்ச்சி வீறுகொண்டு எழுந்திடும் வேளையில், கட்டிப் போட்டோ, வெட்டிச் சிதைத்தோ தடுத்து விட்டால், பிறகு கிழுகுட்டிய மாடு பெற்றிடும் இயல்புபோல, அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் ஆகிவிடுவர்! போட்டதைத் தின்றுவிட்டு, சொல்வதைச் செய்துகொண்டு, கிடப்பார்!— என்று எண்ணுகின்றனர்.

அடிமைப்படுவதற்கு முன்பு, உரிமை பெற்றவர்களாக இருந்தபோது, உலகம் மெச்ச வாழ்ந்தபோது, அந்த மக்களின் முன்பினர்கள், எங்ஙனம் இருந்தனர் என்பது தெரியவேண்டும்; அது குறித்துப் பேசவேண்டும்; பாரதியார் கூறிப்படி, அப்போதுதான் ‘எங்கள் தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே ஒரு சந்தி பிறக்குது முச்சினிலே!’ என்ற நிலை கிடைக்கும்; அந்த நிலையை அவ்வவர் தத்தமது தாய் மொழி மூலமாகவே பெற முடியும். எனவே, தாய் மொழி காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.

எங்கே நீயோ நானும் அங்கே உன்னை

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) உன்னைச் சாப்பிட வரட்டாம். சாப்பிட்டுட்டு வரப்பா...? என்று டாக்டர் வந்து குழந்தையை அவனிடம் சேட்கும்வரை அவனுக்கு இரவு அவ்வளவு நேரமாகி விட்டது என்று தெரிந்திருக்கவேயில்லை. ரகு குழந்தையை அவரிடம் நீட்டிவிட்டு வெளிப்புறத்திலும்பி நடக்கின்ற சமயம் டாக்டர் மறுமுறை புய் அவனை அழைத்து விட்டுக்கு போகும்படி கூறினார். ‘வேண்டாம் ஸார்... எனக்குப் பிசிக்கெவயில்லை. நான் கோவிலில் இருந்து திரும்பும் போது தான் வடையும் சாப்பிட்டு காப்பியும் குடித்துவிட்டு வந்தேன். அதை பசியே இல்லை; என்னை மன்னித்து விடுங்கள்’ என்றான் மணிஷன்.

யோய் சொல்ல மாட்டாய் என்றொரு நம்பிக்கை எனக்கிருந்தது. எவ்வளவோ பெரிய பெரிய காரியங்களைக் கெள் ஸாம் பொய் சொல்லாத நீ கேவலம் இந்த அற்ப விடயத்திற்கா பொய் சொல்லப் போகிறாய் என்ற என் யூசும் பொய்த் தவிர்வில்லை. சரி... பசிக்கரவிட்டால் பரவாயில்லை. ஒரு வகுக்காக ஒருவர் எதையாவது செய்ய லாய் அல்லவா... இப்போது நீ எனக்காகப் போய் கொஞ்சம் சாப்பிட்டுவிட்டு வா...’ என்று டாக்டர் கட்டினையிட்டபோது அவனால் அதை மறுக்க முடியவில்லை. அன்புடைய ஆசிரியர் ஒரு வருக்குப் பணிந்து போகும் மாணவனைப் போல அவனும் அவருடைய வேண்டு கோளை மதித்து உட்புறமாக அவர் விட்டைப்போட்டுத் தான்.

காத்துக் கொண்டு அவர்ந திருந்தான் டாக்டர் மனைசி. ‘வந்திட்டியா ராமு... வா... வா... எங்கே நீ வராமல் தட்டிக் கழித்து விடுவாயோ என்று பயந்திருந்தேன்... நல்லபின்னை வந்திட்டாய். அப்படி உட்கார்ந்து சாப்பிடு. இது உன் வீடுமாதிரி ஆண்படியால் உன் இஷ்டப் படிக்குப் போட்டுச் சாப்பிடு. உம் வெட்கப்படாமல் போராமு... என்று கூறியதும் மறுவார்த்தைக்கிடமின்றி அவர்களுக்காக அவர்கள் அன்புக்காக ஏதோ கடமைக்குச் சாப்பிட்டு விட்டு அவளுக்கு நன்றி செலுத்திவிட்டு குளிந்த தலைநிராமல் அப்பாற் சேன்றான் ராமு.

பெற்றுவிட்டால் இந்த உலகத்தை கவர்ச்சமாக்கிவிடலாம். என்ற அரிய நத்துயம் அவ்வப்போது அவன்வாழ்க்கையில் நடந்து கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சிகளால் அவனுக்கு உதையாகியது. அவன் டிஸ்பென்ஸரிக்குள் கால் வைத்த போது வெளித்திண்ணையில் பல மனிதர்கள் கூடிநிற்க யாரோ ஒரு பெண் விசும்பி அழும் சத்தங்கேட்டதால் அவன் அவ்விடத்திற்கு விரைந்தான்.

அவர்களிடம் விசாரித்த துல்தெரியாமல் மண்ணெண்ணையை அருந்திய குழந்தை யொன்றைக் கவலைக்கிடமான நிலையில் அனுமதித்திருப்பதாகவும் அங்கே அழுது கொண்டிருப்பவள் அந்தக் குழந்தையின் தாய் என்றும் அதைவிட அவளுக்கு வேறு குழந்தைகள் இல்லையென்றும் அறிந்து கொண்டான்... அந்தத் தாய் மட்டும் துன்பத்தைப் பார்க்க முடியாமல் இருந்தது. பலர் அந்தத் தாயைத் தேற்றிக் கொண்டிருந்தனர். உலக

ஒப்புக்காக அவன்கூட இரண்டுவார்த்தைகள் சொல்ல நினைத்தான். ஆனால் சில மணி நேரத்திற்கு முன்பு இரத்தபாசம்மற்ற, பழகிய ஒரு ஜீவனுக்காகத் தான் பட்ட துன்பமற்ற குயரமும் உணரப் பெற்றவனாய் அப்பால் நகர்ந்து தன் தங்கையின் அழைப்பைக்குச் சென்றான். அந்தக் கதவு மூடப்பட்டபடியே இருந்தது. அந்த அறையைக் கடந்து சென்ற போது மூன்றுவது அறையிலிருந்து டாக்டர் ராஜன் வெளிப்பட்டார்? கூடவே இரண்டு தரதிகளும் வந்தனர். டாக்டர் வந்த அவசரத்தில் இருந்து புதிதாக அனுமதிக்கப்பட்ட குழந்தை அந்த அறையில் தான் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என நினைத்துக் கொண்டு அவன் தன் நடையைத் தொடர்ந்தான். அப்போது ‘ஐயோ டாக்டர்’ என்ற அலறல் கேட்டு அவன் அதிர்ச்சியடைந்து தின்று... (தொடரும்)

இப்பொழுது காட்சியளிக்கிறது!

சிங்ஸ்லி பிளாசா மைவன் விஜயா விஜிதா
(கொழும்பு) (வெள்ளவத்தை) (கொழும்பு) (மட்டுநகர்) (அட்டன்)

வெலிங்டன் சிறிகிருஷ்ணா மொடேன் தியூசினி மா
(யாழ்நகர்) (திருமலை) (பதுளை) (குருநாக்கல்)

எம். ஜி. ஆர். — ஜெயலலிதா — நாகேஷ்
—நடிக்கும்

சந்திரோதயம்

கடைசி வாரம் கெப்பிடல் [கொழும்பு]

பூவும் பொட்டும்

விரைவில் எதிர்பாருங்கள்!!

சிலோன் எண்டடெயின் மென்ட்ஸ் திரைகளில்!

சிவாஜி, ஜெயலலிதா, நாகேஷ் நடித்த

அருள் பிரசாத் மூவிஸ்

'எங்க ஊர் ராஜா'

ஜெய்சங்கர், விஜயலக்ஷ்மி, ஓரகே தேவர் நடித்த

பவித்ரா பிக்ஷர்ஸ்

அன்பு வழி

சிவாஜி, பி. நிரமலா, நம்பியார், செளகார் ஜானகி
நடித்த

ஏ. எல். எஸ். புரொடக்ஷன்ஸ்

லட்சுமி கல்யாணம்

எம். ஜி. ஆர். ஜெயலலிதா, ஜோதி லக்ஷ்மி
நடித்த

எம். ஜி. ஆர். பிக்ஷர்ஸ்

அடிமைப் பெண்

(சுஸ்ட்மன் கலர் சித்திரம்)

இப்பொழுது காட்சியளிக்கிறது!

செல்லமகால் கிங்ஸ் விலாசினி வின்சர்
(கொழும்பு) (பதுளை) (தெலிவன்) (யாழ்நகர்)

சிறிமுருகன்
(வவுனியா)

★ரவிச்சந்திரன், * பாரதி, * பாலையா,
* அசோகன் * சந்திரபாபு * ராதாதேவி
* விஜயராணி நடித்த

வாலிப விருந்து

டைரக்ஷன்: முரசொலிமாறன் எம். ஏ.

7-வது வாரம் கெப்பிட் (கொழும்பு)

நாகேஷ், முத்துராமன் —நடிக்கும்

அனுபவி ராஜா அனுபவி